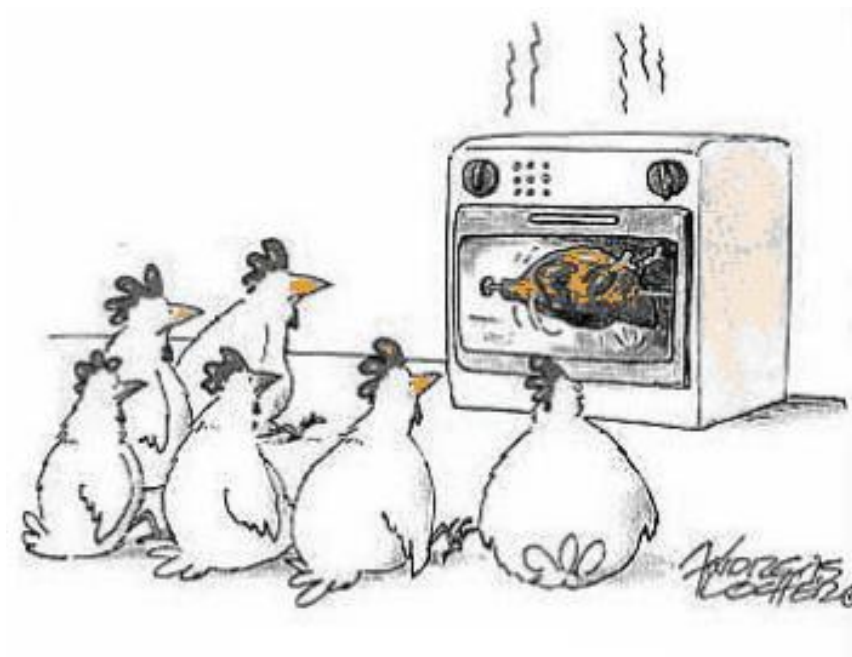

Reality-tv

Roskilde Universitet

Humanistisk bachelor

Tredje semester E13

Hus 05.1 Gruppe 7

Vejleder Christian Kobbernagel

Fie Frøling Ipsen, Margreta Petersen, Marlene Kæregaard Bjørn &
Stefania Holubko

Anslag: 148.917

Abstract

This paper examines how reality-TV – as a phenomenon – influences and affects humans and the culture they live in. This paper takes specific consideration to the use of straightforwardness, and its focus is mainly on teenagers from the ages 13 to 20. Firstly it contains an analysis of the Danish reality-show *For lækker til love*, using Goffman's *The Presentation of Self in Everyday Life*, as well as his notions of *face-work*. Our focus is on two specific participants in this show – Melanie and Kay – and they provide insight into their lives and attitudes toward dating. Secondly we use Matheson's book *Media Discourse*, as well as John Story's *Cultural Theory and Popular Culture*. By analysing the two chosen participants, we have tried to determine whether or not reality-TV has an influence on our culture; and, of course, whether or not this influence is favourable or adverse. Our specific focus is straightforwardness, and whether or not the use of this on television will implore young people in society to act the same way. Our results show that Goffman's notions can easily be used in the work with *For lækker til love* and its participants. Furthermore, it is evident that reality-TV in fact does have an influence on our society, because people – often uncritically – watch these shows, even if they find them to be stupid and simple. In conclusion it is clear that an influence may happen when watching *For lækker til love* – as well as other reality-shows – because what people see on television, they will often be influenced to do. However, it can be questioned whether or not this influence will have a huge impact on society, and this is still debatable.

Roskilde Universitet, Humanistisk bachelor, Hus 05.1.

Gruppe 7: Reality-tv, Marlene Kæregaard Bjørn, Margreta Petersen, Fie Frøling Ipsen & Stefania Holubko.

Anslag: 148.917

For hvad hjertet er fuld af, løber munden over med.

- Matthæus Evangeliet, kapitel 12, vers 34.

Indholdsfortegnelse

Abstract.....	1
Indledning	5
Motivation	5
Problemfelt	6
Problemformulering.....	7
Problemstillinger.....	8
Afgrænsning	8
Dimensionsforankring.....	10
Metode	10
Hermeneutik	11
Fænomenologi	12
Lydlaget.....	13
Genstandslaget	14
Aspektlaget	14
Videnskabsteori	15
Begrebsafklaring.....	20
Reality-tv	20
Ligefremhed	20
Høflighed.....	20
Kultur	20
Date.....	20
Speaker.....	21
Medier	21
Redegørelse	21
Reality-former	21
Reality-gameshows	22
Reality-dokumentaren.....	22
Reality-magasiner	23
Teori.....	24
Kritik af teori	24
Goffman	25
Media Discourses.....	31
Reality plus	31

Hyper –real	32
Normalizing judgment.....	32
Kultur	33
Ideologi	34
Præsentation af empiri	35
Melanie.....	36
Kay.....	36
Udvikling af <i>For lækker til love</i>	36
Analyse	37
Melanie.....	37
Sæson tre, episode syv (se bilag 3)	37
Sæson tre, episode ni (se bilag 4).....	40
Sæson fire, episode et (se bilag 5).....	43
Kay.....	47
Sæson fire, episode et (se bilag 6).....	47
Kultur- og medieanalyse	49
Diskussion	55
Perspektivering.....	58
Konklusion	59
Litteraturliste:	61
Hjemmesider	61
Afsnit af <i>For lækker til love</i>	63
Sæson tre, episode syv:	63
Sæson tre, episode ni:	63
Sæson fire, episode et:.....	63
Sæson fire, episode et:.....	64
Bilag.....	65
Bilag 1:	65
Bilag 2	66
Bilag 3:	67
Bilag 4:	68
Bilag 5:	69
Bilag 6:	70

Indledning

Ser man på de danske tv-kanalers udbud, bliver man hurtigt introduceret for det relativt nye fænomen reality-tv. Genren startede i 90'erne, og blev hurtigt etableret som et almindeligt element i samfundet (Bondebjerg 2008:488). Genren reality-tv viser et bredt spektrum af emner: Madlavningsprogrammer, kærlighedsprogrammer, opdragelsesprogrammer og meget mere. Der er derfor, indenfor reality-verdenen, fjernsyn for enhver smag.

Reality-tv har i de sidste ti år haft stor fremgang (Berlingske 2011), hvilket gør det muligt at skrive et projekt, der handler om dette særlige fænomen. Dette fænomen kan anskues fra adskillige vinkler, der endnu ikke er blevet berørt. Derfor var vi, som gruppe, grebet af, hvor meget reality-tv fylder på den danske sendeflade og i samfundet generelt. Vi har erfaret, fra vores eget liv og hverdag, at reality-tv ikke kun indtager plads i menneskers stuer, men at denne type fjernsyn også præger sociale sammenhænge. Dette ses fx i skolen, på arbejdet og i andre sociale sammenkomster. I den forstand er reality-tv blevet et nyt *smalltalk*¹ emne (Fuglsang 2004). Her tales der om, evalueres på og diskuteres diverse reality-programmer og deres deltagere, som var det mennesker, man kendte personligt, og hændelser, man selv var en del af. Man kan derfor diskutere vigtigheden i at holde sig opdateret indenfor reality-verdenen, hvis man ønsker at deltage aktivt i det sociale fællesskab. Derfor optager reality-tv måske mere plads i samfundet end først antaget, og vi finder det interessant med en nøjere undersøgelse af reality-tv, og hvordan det har indflydelse på kulturen.

Motivation

I begyndelsen var motivationen bag vores projekt en fælles forundring over, hvorfor reality-programmer er blevet dominerende på den danske sendeflade, og hvad der, ved genren, fanger seernes interesse. Ydermere formoder vi ikke, at reality-programmernes høje seertal skyldes indholdet i programmerne, da de ofte er særdeles simpelt skruet sammen. Hvordan kan det være, at programmer, som oftest indeholder hverdagsfunktioner, kan vække så stor opsigt? Og suge så mange seere til sig? Hvorfor finder man det interessant at følge helt almindelige mennesker?

Dette er blot nogle af de spørgsmål, der motiverer os i vores undersøgelse af reality-tv. Vi finder det derfor interessant at undersøge, om reality-programmer kan påvirke seernes tankegange og handlinger, og således have påvirkning på vores kultur. Vi ved blandt andet, at reality-genren har udviklet sig, siden det første reality-program blev vist. Meget af det nye reality-tv ligger langt fra velkendte og ældre reality-programmer, som fx *Robinson Ekspeditionen*², der stadig har samme procedure som i første sæson. Sidenhen er der kommet mange nye reality-programmer, som har et andet koncept. Hvor der før var fokus på mere eventyrlige koncepter, er det nu

dagligdagsproblemer, der er i centrum. Et eksempel på dette er fx *De unge mødre*³, som handler om kvinder, der, i en ung alder, er blevet mødre. Mange af de reality-programmer, som man ser i dag, har rykket på forhenværende grænser. Dette ses, når man, i reality-programmerne i dag, får adgang til menneskers private og intime sider, som fx detaljer omkring deres seksuelle forhold. Dette var før i tiden noget imellem to mennesker, og dermed ikke noget man delte med alle og enhver.

I programmet *For lækker til love* (TV3, 2011-2013) følger man kræsne singler, der ikke kan finde kærligheden, fordi de er, som titlen indikerer, 'for lækre til kærlighed'. I programmet er der en klar struktur; deltagerne går på dates med almindelige mennesker, og fortæller derefter seerne om deres fejl og skavanker, som for det meste drejer sig om deres udseende, adfærd eller arbejdsstatus. Reality-programmet *For lækker til love* indeholder dagligdagssekvenser og særligt udvalgte deltagere, og dette kan have en mulig indflydelse på seerne. Derfor kan det have en påvirkning på kulturen, da det kan have indflydelse på seernes værdier. Vi har netop valgt dette reality-program, da vi mener, at det kan præge den unge generation, når de skal fungere i sociale sammenhænge.

Igennem *For lækker til love* udviklede vi vores fokus til at handle om ligefremhed; når mennesker taler til hinanden med manglende diplomati. Dette er der mange eksempler på i programmet. Vi mener desuden, at *For lækker til love* er et godt eksempel på tendensen om ligefremhed, og at dette program derfor kan være behjælpeligt, når vi skal forsvare vores pointer og konklusioner.

Problemfelt

Reality-tv har aldrig været mere populært – og i fremgang – end det er nu (Jensen 2013). Langt de fleste kanaler sender forskellige former for reality-tv, og det er tydeligt, at der er fremgang i, hvor mange mennesker der ser det. Dette undrer vi os over, da de fleste mennesker har en forestilling om, at dokumentarer og nyheder er godt og lærerigt tv, mens programmer, der omhandler reality-koncepter, ikke ligger nær så højt på listen over programmer, som, man mener, er gode og lærerige (Fuglsang 2004). Hvor dokumentarer ses som en finere kultur, bliver reality-tv betegnet som lavkultur – og alligevel er det denne slags tv, langt de fleste mennesker ser (Ibid). *Hvorfor?* er det store spørgsmål.

Vi har, i gruppen, en formodning om, at denne form for tv spiller en rolle i, hvilke værdier der bliver videregivet til vores samfund. Ser man fx på et reality-program som *De unge mødre*, ser man, hvordan programmet kan påvirke unge kvinder; nogle unge kvinder ønsker nu at blive gravide som 14-årige, så de kan deltage i programmet (Larsen 2010). Et andet eksempel ses i *Familien fra Bryggen*⁴, hvor unge mennesker bliver konfronteret med Linse Kessler⁵ og hendes "pornobryster" (Cramon 2013). Er det muligt, at dette vil få unge til at tro, at det er normalt at have disse

kropsideal? Dog bliver unge ikke kun påvirket af reality-tv, de kan også lære noget. Forfatteren Anne Jerslev siger blandt andet:

Det glemmes, at tv bliver brugt på mange forskellige måder og ikke blot som hjernedødt tidsfordriv. Som jeg viser [...], bruger unge det til at snakke om, forholde sig til og til at reflektere over deres egen situation ud fra.

(Fuglsang 2004)

Der er ydermere lavet undersøgelser, der påpeger, at veluddannede kvinder elsker reality-tv, fordi de føler, at de bekræftes (Hoffmann 2009). Man kan stille spørgsmålet, om det er en negativ eller positiv bivirkning, at seerne føler sig bedrevidende og bekræftede af et tv-program. Vi mener i høj grad, at det er en negativ bivirkning, som ses i forhold til reality-programmer, og netop derfor er vi overraskede over udviklingen i tv. Det er vores indignation over disse programmer, og deres negative påvirkning, som er drivkraften bag denne opgave. Vi mener ikke, at det er de rette normer og værdier, der videregives gennem disse udsendelser, og derfor ønsker vi at undersøge, hvorfor der er et behov for at se den slags tv. Hvor stammer det fra? Hvorfor tiltrækkes vi af genren, og hvori ligger interessen? Vi har en formodning om, at det skyldes den stærke digitalisering⁶, som er i verden nu, samt det store behov, der er, for at være ”på”⁷. Vi ønsker i vores analyse at holde fokus på, hvordan reality-tv påvirker den unge generation – altså målgruppen 13-20 år. Vi vil undersøge, hvordan reality-tv påvirker dem kulturelt, og hvilke konsekvenser denne eventuelle påvirkning har. For at undersøge alle vores spørgsmål ønsker vi at rette fokus mod ét specifikt program, som, vi håber på, kan give svar på vores undren – nemlig TV3’s *For lækker til love*. Dette tv-program har i sæson fire, år 2013, i gennemsnit haft 125.000 seere ugentligt i målgruppen 15-49 år, hvilket er 5 % af denne målgruppe (bilag 1, TV3). Ud fra vores kendskab til programmet mener vi, at det kan hjælpe os med at svare på vores spørgsmål, hvor vi især ønsker at undersøge, hvordan reality-programmer kan påvirke unge mennesker. Ydermere er programmet relevant for os, da vi vil undersøge, hvordan reality-tv påvirker høfligheden i samfundet – og altså hvordan kulturen påvirkes. Derefter ønsker vi at afslutte med en debat, der omhandler ansvaret for denne mulige påvirkning, og hvorfor mennesker har tendens til at se reality-tv.

Derfor har vi udarbejdet nedenstående problemformulering:

Problemformulering

Hvorledes kan reality-tv have indflydelse på unge seere og kulturen?

Problemstillinger

- Hvorledes bruges ligefremhed af deltagerne i *For lækker til love*?
- Hvordan idealiserer deltagerne deres egen verden?
- Påvirkes unge mennesker og kulturen af den høje brug af ligefremhed?
- Hvem har ansvaret for denne eventuelle påvirkning?

Afgrænsning

Vi har i dette projekt haft mange overvejelser og diskussioner omkring, hvilke temaer der skulle være vores hovedfokus. De mange overvejelser skyldes vores individuelle interesser og det faktum, at der er adskillige vinkler indenfor reality-genren at fokusere på. I starten var interessen den historiske vinkel; vi gjorde os overvejelser om reality-tvs popularitet, og om hvordan vi er endt med denne nye tv-tendens. Diskussionen kom derefter til at omhandle åbenheden i samfundet, hvor det, der før var et privat anliggende, nu vises på åben skærm. Det bragte os videre til diskussionen om, hvem der har ansvaret for det, vi ser; er det tv-kanalernes ansvar, producerens ansvar, eller er det et fælles ansvar? Samtalen faldt ligeledes på, hvor virkelighedstro reality-tv er, og om det overhovedet kan kaldes *reality*?

Efter vores mange debatter fandt vi et fælles tema, hvor de mange aspekter kan indgå: Værdierne, med fokus på ligefremhed. Årsagen til, at vi indskrænkede vores fokuspunkt til ligefremhed, skyldes, at vi ville undersøge, hvordan menneskers adfærd på tv kan have påvirkning på kulturen. Heriblandt vil vi undersøge, hvordan ligefremhed hænger sammen med reality-deltagerne. Er der en konsekvens ved den nye tv-tendens, og har den påvirkning på vores kultur? Ligeledes vil vi diskutere, hvem der har ansvaret for, hvad reality-tv videreformidler.

Vi ville fra starten gerne skrive et projekt, som havde et bredt perspektiv på reality-genren, og vi havde som udgangspunkt ikke lagt os fast på nogen specifik reality-serie. Dermed fravalgte vi at have deltagerne i fokus, da perspektivet ikke ville være bredt nok. Desuden ville det heller ikke være relevant for vores valgte tema, som netop er måden, værdier bliver videreformidlet på. Modtageren blev dermed valgt som et andet fokusområde.

For at afklare modtagerens påvirkning, diskuterede vi forskellige fremgangsmåder, såsom interview og spørgeskemaer. Vi valgte dog i sidste ende at fravælge disse fremgangsmåder, da vores virkelige interesse lå i at se på reality-tvs påvirkning af kultur. Ved at fjerne os fra mulige empiriske undersøgelser, og dermed skrive et rent teoretisk projekt, fik vi det større perspektiv, som vi søgte.

Men for at bibeholde koblingen mellem empiri og teori, benyttes der artikler og bøger, som indikerer påvirkningen på modtageren.

Selvom vi ønskede at undersøge den brede forståelse af reality-programmer, har vi alligevel valgt at tage udgangspunkt i én serie, for at kunne lave konkrete eksempler i vores projekt. Vi fravalgte hurtigt de udenlandske reality-serier, fordi vi fandt det mest aktuelt at bruge en af de danske. Idet den danske sendeflade næsten kun består af programmer, der er reality-præget, var det svært at udvælge blot en serie (bilag 2, Tvguide). Debatten inkluderede programmer som *Hverdagens helte*⁸, *Den store bagedyst*⁹ og *Familien fra Bryggen*. Efter mange diskussioner frem og tilbage valgte vi reality-serien *For lækker til love*, da den har en bred skare af unge seere (bilag 1, TV3), og fordi den udsender en masse budskaber, der er relevante for vores undersøgelse om ligefremhed. Serien har kørt på TV3 siden 2011, hvilket indikerer, at den har etableret sig som en tilbagevendende reality-serie.

Vi har, grundet vores afgrænsning til *For lækker til love*, også nøjes med at undersøge ligefremhed, for at opnå større dybde i opgaven. Vi er bevidste om, at det er en meget lille del af den påvirkning, som reality-tv har på vores kultur, men dette var en nødvendighed, for at lave en dybdegående analyse. Havde vi valgt at arbejde med *Paradise Hotel*¹⁰, havde vores fokus været et helt andet - fx kropsidealer og holdninger til sex. Det kan dertil påpeges, at denne form for påvirkning ikke er gældende i alle reality-genrer, men at der rejses andre spørgsmål og værdier i disse. Det vil dog altid være muligt at vurdere, hvordan et givent reality-program har påvirkning på kulturen.

I forhold til vores teori har vi søgt meget bredt og læst en del bøger af forskellige forfattere. Vi har blandt andet læst bogen *Vi ses på TV* af Anne Jerslev, der fokuserer på tv-tidens kultur. Hun ser ikke den nye tendens som en sygdom i den danske kultur, men som et fænomen, der siger noget om den tid, vi lever i, og ikke mindst de tilhørende mennesker. Desuden har vi afgrænset os til at skrive et teoretisk projekt, hvor vi har Goffman som den gennemgående teoretiker i forhold til spørgsmålet om ligefremhed. Endvidere har vi valgt bogen *Media Discourse* af Donald Matheson, da den kan bruges som analyse af, hvordan man i samfundet tager imod - og bliver præget af - tv. John Storys teori om populærkultur benyttes ydermere også til analyse.

Dimensionsforankring

Vi har valgt at forankre opgaven i *Kultur & Historie*, samt i *Tekst & Tegn*. Disse to dimensioner har vi valgt på baggrund af anvendelighed til besvarelse af opgavens problemstillinger. Dimensionen *Kultur & Historie* benyttes i projektet, fordi vi har fokus på de kulturelle aspekter af reality-tv. Dette gør vi blandt andet ved at undersøge, hvorledes reality-tv kan have indflydelse på samfundet kulturelt, idet vi ser på, hvordan de mennesker, der fremstilles i *For lækker til love*, opfører sig overfor hinanden. Vi vil således, ved hjælp af vores valgte teori, forsøge at finde svar på, i hvilken grad seeren er modtagelig for det, der vises i reality-tv. Derudover har vi benyttet teori omkring kultur for at sætte det i relation til, hvorledes seere bliver påvirket af reality-tv.

Yderligere er dimensionen *Tekst & Tegn* relevant for projektet, idet vi vil analysere og referere til *For lækker til love*, for at få indsigt i reality-verdenen, og derudover få bedre kompetencer til at besvare opgavens problemstillinger. Vi benytter således *For lækker til love* som en medietekst, hvor vi ønsker at undersøge, hvordan dette reality-program – samt andet reality-tv – kan have indflydelse på menneskers handling og kultur.

Vi har derudover, ved udarbejdelsen af opgavens problemstillinger, anvendt udenlandske teori, som fx en norsk tekst af Goffman, samt flere teoretiske tekster på engelsk. Vi søger dermed, på baggrund af det anvendte udenlandske teori, om at få opfyldt betingelserne til godkendelse af fremmedsprog.

Metode

Igennem opgaven benytter vi os af en metodisk fremgangsmåde, når vi analyserer vores empiri. Denne fremgangsmåde vil vi i det følgende beskrive, for på den måde at give en lettere forståelse, når analysen laves.

Vi har i denne opgave valgt at benytte os af den hermeneutiske læsning, da vi i vores analyse søger at få en forståelse af reality-tv og dets indvirkning. Vi vil således benytte den hermeneutiske læsning som fremgangsmetode, da den kan hjælpe os til at lave en dybdegående analyse af fænomenet reality-tv. Derudover inddrager vi den fænomenologiske tankegang, for at give en teoretisk forståelse af mødet mellem reality-fænomenet og seerens førstehåndsindtryk. Vi bruger således den kvalitative metode, og det induktive arbejde resulterer i et teoretisk projekt (Fisher 2013).

Hermeneutik

Hermeneutik stammer fra det græske verbum *hermeneuein*, hvilket betyder *at tolke*, både i forhold til oversættelser, fremførelser eller som udlægning af en tekst (Fibiger et al. 2008:503).

I og med, vores reality-episoder skal forstås som en tekst, vil den hermeneutiske tolkningsproces bistå vores udlægning af teksterne, hvis mening ikke ligger fast (Ibid:16). Vi bruger dermed hermeneutikken som en metodisk fremgangsmåde for at opnå en forståelse med teksterne (Ibid:503). Metoden er dermed en tolkningsproces, hvor fremgangsmåden skal forstås som metarefleksiv (Ibid:503). For at opnå en metarefleksiv fremgangsmåde, kan man benytte sig af den hermeneutiske cirkel. Begrebet stammer fra den tyske filolog og teolog Friedrich Ast (1788-1814) og blev indført i 1808. Han skelnede primært mellem fire forskellige cirkler, som inddeles efter, hvilken fagtradition de tilhører. Den første og mest kendte cirkel kaldes for *Helhed-del-cirklen*, som især bruges indenfor tekstfortolkning. Cirkelens grundprincip er, at man må forstå helheden for at kunne forstå de enkelte dele, men at man ligeledes må forstå de enkelte dele for at forstå helheden (Ibid:18). Det betyder, at forståelsen forudsætter en forforståelse, men forforståelsen forudsætter forståelsen af teksten (Gyldendal 2013c). Den anden version kaldes for *Subjekt-objekt-cirklen*, og skal forstås som en læser-tekst-relation. Det centrale i denne version er, at teksten først opnår sin betydning i mødet med forståelsen, med andre ord: ”Vi forstår kort sagt virkeligheden eller værket ud fra det, vi i forvejen forstår” (Fibiger et al. 2008:18). Denne cirkel er velegnet indenfor mange fagtraditioner, da problematikken er essentiel i mange fag (Ibid:18). Den tredje cirkel er *Den hypotetisk-deduktive cirkel*, hvor læseren på forhånd har dannet forventninger og hypoteser til teksten, som man igennem teksten søger at få be- eller afkræftet. Denne cirkel lægger sig især op af naturvidenskaben, men kan også bruges i fx krimier, hvor man forsøger at afplotte historien ved at afsløre de udlagte spor, for derefter at danne den rigtige hypotese (Ibid:18). Den fjerde og sidste cirkel kaldes for *Spørgsmål-svar-cirklen*, hvor man møder teksten med spørgsmål, og afsøger den for at få svar. Derefter stilles der nye spørgsmål, og svar findes – processen fortsætter på den måde i ring. Denne cirkel er især velegnet indenfor undervisning.

Men den hermeneutiske cirkel kan også betegnes som en spiral. Kendetegnet ved cirkel-modellen er, at man bevæger sig i ring; at man har en forforståelse, hvilket leder til en fortolkning, og derefter har man nye forudsætninger, som giver nye fortolkninger (Ebdrup 2012). Problemet med cirklen er, at man, imellem den første fortolkning og den nye forforståelse, ender ved status quo, hvorimod spiralen fører til en ny fortolkning, som bygger på de foregående resultater. Cirklen betegner derfor mere processen i fortolkningen, hvor spiralen repræsenterer den egentlige fremgangsmåde (Fibiger

et al. 2008:17-18). Derfor bruger vi, i vores projekt, den hermeneutiske spiral, da vi bygger videre på vores forudindtagede holdning for at skabe nye fortolkninger.

I vores projekt har vi ikke blot brugt en af de fire former for hermeneutikken, men i stedet brugt dem alle. Hermeneutikformerne er ikke brugt på samme tid, men har overlappet hinanden igennem udarbejdelsen af opgaven. For at få en bekræftelse på vores antagelser om, at reality-tv kan påvirke modtageren, har vi måtte se på de enkelte dele af reality-konceptet og kulturen, for at forstå om reality-fænomenet som helhed kan have indflydelse på modtageren og dennes kultur. Derudover er helhed-del-spiralen også brugt, da vi må forstå reality-tv som helhed hvis vi skal forstå delene af reality-tv, men vi må samtidig forstå delene af reality-tv hvis vi skal forstå helheden. I denne sammenhæng er det vores dele – artikler og teorier – som skaber vores helhedsforståelse af reality-tv som koncept og format. Vi bruger i opgaven også spørgsmål-svar-spiralen, da vi i projektet stiller spørgsmål til vores teorier og artikler, for således at søge svaret til disse spørgsmål, som kan hjælpe os til forståelsen af reality-tv og deltagerne i reality-programmerne. Det giver os et godt udgangspunkt for analysen, da vi på denne måde får en forståelse af den analyse, som vi skal udarbejde. Ligeledes har vi, igennem opgaven, brugt den hypotetisk-deduktive metode, da vores antagelser også er hypoteser, som vi igennem vores analyse og tolkning søger at få be- eller afkræftet.

Igennem vores samtaler om vores projekt og programmet *For lækker til love* valgte vi de to deltagere Melanie og Kay. Netop disse to blev udvalgt, da de har en udpræget brug af ligefremhed, *dramatisering* og *idealisering*. Samtidig er det to personer, som besidder meget karisma, og kan have svært ved at skjule deres meninger. Derfor er deres *kontrol af udtryksmidler* manglende og synlige, når de overraskes eller krænkes. Vi, i gruppen, mente, at netop disse to deltagere var de rigtige at bruge i analysen, fordi vi kan komme omkring alle begreber, og giver et godt indblik af, hvad ligefremhed gør ved andre mennesker. Om end det er brugt tilsigtet, eller utilsigtet.

Fænomenologi

Igennem hele opgaven benytter vi os af den fænomenologiske tankegang, og dette vil komme til udtryk i hele vores analyse, da det er en afspejling af vores generelle arbejdsmetode. Dette ligger indlejret i os, og er derfor tydeligt igennem hele opgaven.

Fænomenologien blev grundlagt af den tyske filosof Edmund Husserl¹¹ og betyder *læren om det, der viser sig* (Fibiger et al. 2008:99). En fænomenologisk læsning vil derfor betyde, at teksten viser sig for subjektet under læsningen, hvilket har betydning for analysen og fortolkningen. Ifølge Genève-kritikerne¹² søger man ikke det, der ligger bag teksten, men det man kan uddrage af

bevidstheds- og oplevelsesmønstre fra teksten. De mener, at litterære værker skal opfattes som æstetiske, da de rummer en oplevelsesdimension, der viser sig under læsningen (Ibid:100). Indenfor den fænomenologiske litteraturteori har den polske filosof Roman Ingarden¹³ opstillet en konstitutionsteori, som omhandler et litterært værks opbygning af gensidige og afhængige lag. Denne tilgang, mener Ingarden, er særlig vigtig, da andre fremgangsmåder ofte undlader det fænomenologiske element om menneskets førsproglige oplevelse af omverdenen. Oplevelsen er altafgørende for at forstå vekselvirkningen mellem værket og læseren, og er ligeledes vigtig i forhold til de æstetiske kvaliteter, der opstår i vekselvirkningen (Ibid:107).

Teorien tager udgangspunkt i Husserls princip om at undersøge “de lag, en genstand i erfaringen er bygget op af”, og som er gensidige afhængige (Ibid:107). Ingarden tager udgangspunkt i fire lag; lydlag, betydningslag, genstandslag og et aspektlag. Normalt opdeler man kun i to lag, udtryks- og indholdslagene, men da Ingarden følger den fænomenologiske sprogteori, opdeler han den i fire (Ibid:107). Forskellen ligger i, at de sproglige betydninger skal opfattes som intentionelle;

[...]betydninger er skabt af intentionelle bevidstheder, og at sprogbrug først og fremmest udtrykker måder at være rettet mod fænomener i en omverden på. På den baggrund kan man forstå, at sproget kan bruges til at skabe fiktive verdener og få læsere til at rette sig imod en omverden (genstandslaget), der fremtræder i bestemte perspektiver og afskygninger (aspektlaget).

(Ibid:108)

I den følgende tekst vil tre af begreberne uddybes, med udtagelse af betydningslaget¹⁴, der ikke er relevant for os.

Lydlaget

Lydlaget er det første lag, Ingarden tager fat på. Han omtaler det som “sproglydsfigureres lag”, da lyde først skaber mening, når de udtrykkes som sproglydsfigurerer, og forbindes med en betydning (Ibid:108). Et eksempel på sproglydsfigurerne er, når der oplæses fra en bog, for her er det ikke ligegyldigt, hvor man ligger trykket. Fx i sætningen “manden står på bussen”, hvis ordet *står* betones, vil det give et andet billede, end dens oprindelige betydning. Nemlig at manden står *oven på* bussen, i stedet for at *gå ind* i bussen. For Ingarden er det især lydlagets musikalske kvaliteter, der kan udtrykke stemninger og følelser, som ord alene ikke kan formidle. Ingarden udtrykker det: ”Man skal her forestille sig, at sprogets rytme og lydfigurer akkompagnerer de sproglige betydninger og er med til at præge læserens stemning og farve de forestillinger, der dannes under

læsningen” (Ibid:108). Dette kan fx ses i vores medietekster, hvor de musikalske virkemidler er med til at præge seeren. De forårsager en reaktion og understøtter personernes mimik, hvilket er brugbart i forhold til vores analyse

Genstandslaget

Genstandslaget er den verden, som opstår under læsningen. For vores empiri gælder det ikke den verden, som opstår under læsningen, men den verden, der opstår under gennemgangen af udsendelsen. Laget skal forstås, som det, der allerede er fremstillet, hvorimod det forrige lag var fremstillende. Det fænomenologiske genstandsbegreb er bredt og omfatter alt af fænomenal karakter. Det vil sige alt, der kan fremtræde for en bevidsthed (Ibid:110). De reelle genstande kan ligeledes betegnes som bestemte i den forstand, at de har en bestemt form, tekstur eller farve. Hver person vil dog altid opfatte reelle genstande forskelligt, og ligegyldigt, hvor mange sproglige bestemmelser, der bruges til at beskrive en genstand, forbliver genstandslaget underbestemt (Ibid:111). Et eksempel er, at man får beskrevet en stols udseende i form af farve, materiale og pris. Selvom man ikke får at vide, at stolen har fire ben eller en bagside, ved man, at disse underbestemtheder er gældende, da man har en tendens til at beskrive den fremstillede verden ud fra den omverden, man kender (Ibid:111). Det betyder ofte, at man, som læser eller seer, ikke bemærker underbestemthederne, da man forventer, at de er til stede, selvom man kun får indblik i små sekvenser. Ifølge Ingarden er det interessant at se, hvordan den bestemte billeddannelse bliver motiveret af teksten, og hvordan underbestemtheden modsvares af en overbestemthed (Ibid:111). Disse størrelser beskriver han som *parat potentiale*: “Underbestemtheden er et potentiale, mens overbestemtheden er den særlige parathed, der er med til at styre, hvordan læseren aktualiserer potentialet” (Ibid:111). Læsningen eller, som i vores projekt, udsendelsen skal ses som en aktualisering, der får de fremstillede genstande til at fremstå i bestemte aspekter (Ibid:111). Dette lag indgår i vores udvalgte episoder, da reality-serien ikke giver os alle aspekter af reality-deltagernes dagligdag. Men man forestiller sig, at de er der, hvilket leder til spørgsmål, som: “Er dette kun en optræden eller deres reelle liv?”

Aspektlaget

Et aspekt skal forstås “som en afskygning eller et perspektiv som en genstand opleves i” (Ibid:111). Aspektlaget minder om genstandslaget, da reglen om, at to personer aldrig oplever en genstand ens, også er gældende her. Ingarden indikerer, at mennesket har en evne til “at stilisere sine erfaringer og danne aspektskemaer, der gør det muligt at genkende og genkalde diverse aspekter ved genstande på tværs af tid og rum” (Ibid:111). Han mener, at de skematiserede aspekter udgør grundlaget for de

forestillinger, en læser, eller seer, gør sig under en læsning eller udsendelse. Sprogbrugen er ligeledes en vigtig del af dette lag, da sproget, ligesom genstanden, artikulerer et mønster, der får seeren eller læseren til at danne et sanseligt billede.

Disse tre lag, indenfor den fænomenologiske litteraturteori, kan bruges i tiden under afspilningen af episoderne, da de illustrerer vores første indtryk og oplevelser af serien. Begreberne skaber dermed grundlaget for vores videre arbejde med reality-serien, og giver samtidig et teoretisk bud på, hvordan man som seer oplever *For lækker til love* for første gang.

Videnskabsteori

I denne opgave er videnskabsteorien af stor betydning, da det er et oplysende projekt. Af denne grund er det vigtigt, at skildre forskellene mellem videnskaberne for at påvise, hvordan vores projekt kan indeholde vigtig viden, som er relevant for samfundet og kulturen.

Der bliver ofte stillet spørgsmålstegn ved, om humanistisk videnskabsteori har samme relevans som den naturvidenskabelige videnskabsteori, og om humaniora er ligeså vigtig, fordi man indenfor dette felt ikke ender med et facit, som man gør i naturvidenskaben.

Umiddelbart er de to videnskaber forskellige, men en dybere gennemgang af dem viser, at de besidder mange af de samme elementer (Klausen 2005:97); selvom de dog har helt forskellige målsætninger (Ibid:98). En stor forskel mellem de to former for videnskaber er modsætningen, der ligger mellem kvantitative og kvalitative metoder - altså de henholdsvis "hårde" og "bløde" data. De "hårde" data ses ofte i naturvidenskaben, fordi man her kan indsamle data, der kan registreres forholdsvis mekanisk, hvorimod de "bløde" data ofte ses i humanvidenskaben, fordi de kræver fortolkning, når man har indsamlet dem. Dette er fx ved interviews eller spørgeskemaundersøgelser (Ibid:147). De to former for metode adskiller sig i praksis ved, at det kvantitative arbejde tager kvaliteterne (tolkningen) for givet, og i det kvalitative arbejde er dataindsamlingen og tolkningen lige vigtige. Den kvalitative metode er derfor brugbar i naturvidenskaben, da man kan behandle sin data matematisk, og derved opnå meget brugbare resultater, der gør noget uoverskueligt langt mindre kompliceret. Den kvantitative metode giver dog mulighed for langt større fortolkning, og er derfor aldeles anvendelig indenfor humanvidenskaberne (Ibid:148). Dertil skal det nævnes, at den kvantitative metode ligeså vel kan bruges indenfor humanvidenskaberne, ligesom den kvalitative metode også kan benyttes indenfor naturvidenskaberne (Ibid:149).

Fortolkning sættes ofte i forbindelse med humaniora, og er derfor ikke særlig brugt i naturvidenskaberne. Der er træk, der gør sig gældende især indenfor fortolkning i humanvidenskaberne, og dette er blandt andet, at fortolkning ikke søger mod forklaring, men mod

at give en forståelse. Dette adskiller sig radikalt fra naturvidenskaberne, der primært søger at opnå forklaring. Ydermere er forståelse, indenfor humanvidenskaberne, en individuel størrelse og afhænger derfor meget af personen, der fortolker. Endvidere har fortolkning en særlig cirkulær struktur, og fortolkninger er på ingen måde, og skal heller ikke forsøge at være, objektive (Ibid:149). Alligevel tages der udgangspunkt i samme fremgangsmåde, når man vil forsøge at forklare et fænomen. Indenfor naturvidenskaben kan man forklare fænomener ved at sætte dem ind i større sammenhæng, som fx Newtons lancering af gravitationsloven, hvilket gjorde fænomenet om tidevand og planetbanerne forståelige for det almene menneske. I humaniora bruges samme metode, hvor man kaster lys over en tekst eller begivenhed, ved at sætte det ind i et større perspektiv i form af genre, fortælletradition eller økonomiske- og politiske forhold (Ibid:150). Det skal dog ligeledes påpeges, at man tit anvender andre former for forklaringer i humaniora, og at de gerne er mere intentionelle, i forhold til naturvidenskabens. Det gør dem ikke mindre ansete, men giver blot udtryk for, at humaniora beskæftiger sig med et specifikt emne - den menneskelige virkelighed (Ibid:150).

Den tyske filosof Wilhelm Windelband¹⁵ beskæftigede sig med det individuelle, og indførte betegnelserne nomotetisk, for naturvidenskaberne, og idiografisk, for humanvidenskaberne. Naturvidenskaben er abstrakt og generaliserende, hvor humanvidenskaben er mere orienteret mod det enestående ved et fænomen (Ibid:151). Det skal forstås på den måde, at der, indenfor naturvidenskab, ses bort fra de små undtagelser. Dermed kan resultatet gøres gældende for hvert et menneske, hvor man i humaniora har interesse for undtagelserne og deres særpræg, da de giver teksten karakter (Ibid:151).

Det siges, at den store forskel mellem humanvidenskaben og naturvidenskaben er, at humaniora ikke arbejder sig hen imod objektivitet. Det hævdes nemlig, at naturvidenskaben altid efterstræber dette, hvilket skulle påpege den store forskel. Dette er dog ikke korrekt – naturvidenskaben kan nemlig heller ikke altid forholde sig objektivt, fordi den beskæftiger sig med størrelser, der ikke kan iagttages direkte, fx universets opståen eller Jordens indre. Måske er der forskel på graden af sikkerhed, men dette kommer helt an på emnet eller problemstillingerne (Ibid:155). Af denne grund har man opfundet peer-per-view, som er en publikationsprocedure, der sørger for naturvidenskabelige skrifers kvalitet og objektivitet i bedst mulig forstand. Dette er nødvendigt for at sørge for gyldigheden af de forskningsresultater i den enkelte afhandling.

Hvis sandheden indenfor videnskabsteorien diskuteres, kan det hævdes, at man indenfor humaniora ikke kan opnå en gyldig sandhed. Eftersom humanvidenskaben er et fortolkende aspekt, giver det ikke mening at tale om den korrekte eller sande fortolkning.

Kan man overhovedet opnå sandhed? Måske ikke. Da al humanvidenskab bygger på fortolkning, kan det derfor diskuteres, om man på nogen måde kan opnå en sandhed indenfor dette felt (Ibid:155). Man kan hvert fald ikke opnå den enegyldige sandhed, men derfor kun den logiske sandhed; en sandhed, der bygger på argumenternes validitet. Når det siges, at humanvidenskaben ikke er objektiv, kan det snarere siges, at den er selektiv. Der vælges perspektiv ud fra interesse, og derfor bliver der også fokuseret på specifikke aspekter og set helt bort fra andre (Ibid:157). Dog udelukker denne selektivitet ikke objektiviteten. Naturvidenskaben er også meget selektiv, da den kan fokusere på enkelte eller få egenskaber ved forskellige fænomener – her minder de to former for videnskab ligeledes om hinanden (Ibid:157).

Følger man til gengæld Habermas¹⁶ syn på videnskaberne, adskilles de fra hinanden, grundet deres forskellige erkendelsesinteresser. For naturvidenskaben gælder det den tekniske interesse, hvor man i nogen grad ønsker at beherske naturen og søger de almene lovmæssigheder, hvilket dokumenteres efter empiriske undersøgelser og kausalforklaringer. For den humanistiske videnskab gælder det om at tilfredsstille menneskets praktiske erkendelsesinteresse (Ibid:159). Her søges der svar på bevidstheden om vores kultur og historie, hvilket er med til at sikre kommunikationen mellem mennesker. Dette billede af videnskab kan da siges at være forenklet og ufuldstændigt, da det indenfor naturvidenskaben ikke er rimeligt kun at betegne erkendelsesinteressen for teknisk, da den også har mange andre aspekter. Set i forhold til de gamle grækernes syn på naturvidenskaben, handler det om at stille menneskets tørst efter viden, og på den måde tilfredsstille vores nysgerrighed, hvilket også er gældende for humaniora (Ibid:160). Det er dermed ikke let at skelne mellem retningerne, da alle videnskaber drejer sig om erkendelse, og dermed søger sandheden indenfor et givent område. Det gør det heller ikke lettere, "at man kan finde de samme erkendelsesinteresser i forskellige videnskabsgrene, og samtidig finde forskellige erkendelsesinteresser inden for de samme videnskaber" (Ibid:161). Erkendelsesinteresser kan dermed heller ikke benyttes til at skelne mellem humaniora og naturvidenskaben, men kun belyse en mangfoldighed af målsætninger og arbejdsmetoder indenfor alle videnskabsgrene (Ibid:162).

Sandheden er i dag ikke en let størrelse at definere. Det skyldes, at den gængse opfattelse indenfor videnskaben har ændret sig. Det har altid handlet om, at emner indenfor videnskaben skal forstås realistisk, hvor idealet, især indenfor historievitenskaben, er at kunne beskrive begivenheder, som de engang var (Ibid:164). Det kaldes for en *realistisk videnskabsopfattelse*, hvor man dels har et realistisk syn på videnskabens genstandsområde, og dels mener, at videnskaben kan beskrive det relativt korrekt (Ibid:164). Realismens troværdighed har i dag mistet sin anseelse, fordi vi lever i et postmoderne samfund, hvor begreber som sandhed, virkelighed og objektivitet bliver problematiserede. Gennem tiderne har vi bygget sandheder ud fra teorier og antagelser om, hvordan

verden hænger sammen, men når teorigrundlaget er under konstant forandring, hvad er så det rigtige, og hvad er det falske? I gamle dage var en psykisk lidelse fx betegnet som en besættelse af onde ånder. Spørgsmål er derfor, om de to "sygdomme" er en og samme ting (Ibid:179). Mange mener, at de nyeste teorier, indenfor et bestemt emne, har større gyldighed end de forrige antagelser. Men hvor længe er denne teori gyldig og sand, hvis forrige videnskabsfolk havde netop denne overbevisning om noget, der er blevet tilbagevist? (Ibid:173) Man kan da påstå, at de nyere teorier er tættere på sandheden, fordi de bygger på delsandheder (en isoleret tese, der er korrekt antaget) af tidligere teorier (Ibid:181). Denne diskussion om, hvad der er sandt eller falsk, kan indenfor videnskaben betegnes som konstruktivisme, hvor der ikke laves betegnelse over godt og dårligt (Ebdrup 2011).

Grundforskning i samfundsmæssige sammenhæng skelner ligeledes mellem humaniora og naturvidenskab. Begge områder har en grundforskning, der handler om at forske i grundlæggende sammenhæng og problemer. For hvert forskningsemne er det forskelligt, hvad det relative grundlæggende er (Klausen 2005:194). I videnskabens øjne er grundforskning et specialiseret emne eller undersøgelse (Ibid:195).

I kvalitative undersøgelser vil der ikke alene lægges vægt på grundforskningen, men der vil ligeledes lægges vægt på en refleksivitet, som søger en forståelse af det, man spørger efter. I humaniora bestræber man sig ofte på at opnå begge dele, men i nogle forskningsmiljøer er der tendens til at underlægge sig en bestemt metode, sådan at man bruger den som "lov". Denne lov bliver typisk fremstillet i et metodeafsnit, hvilket skal understøtte et projekt som forskning. På den måde kommer humaniora til at påtage sig den naturvidenskabelige fremgangsmåde. Problemet er, at man ikke forholder sig kritisk til metoden eller teorien, sådan at man overser de problemer, der afviger teorien fra at passe på det pågældende emne. I naturvidenskaben er det ikke så problematisk at bruge den samme teori indenfor fysik som i kemi, da grundbaserne indenfor disse to felter er fælles indenfor mange emner. For humaniora gælder der ikke den samme sikkerhed, og anvendelsesområdet er ligeledes mere løst defineret end i naturvidenskaben. Dette er dog ikke negativt, da refleksivitet og kritik, kan skabe en bredere og friere indsigt i emnet (Ibid:196).

En anden ting, de to videnskaber har til fælles, er deres urealistiske krav til teoriernes praktiske konsekvenser (Ibid:202). I mange tilfælde kan der være langt mellem teori og praksis. I humaniora er problemet ikke, at man forventer en konkret nyttevirkning, men mere at forholdet mellem konklusion og teori ikke altid stemmer overens, netop fordi en teori aldrig er skræddersyet til mere end et emne. Det er en almindelig tilgang, at man, indenfor humaniora, søger støtte fra en anerkendt autoritet, som fx Habermas, og sørger for at være i overensstemmelse med de strømninger, der er oppe i tiden lige nu. Baggrunden for at foretrække en bestemt og universel teori, samt en tilhørende

praktisk konklusion, er, at elementerne passer lettere sammen, da man undgår modsigelser (Ibid:204). Det er derfor vigtigt, at man ikke er blind for teoriens mange funktioner, da disse kan støtte den pågældende konklusion. Teorier skal virke inspirerende og motiverende, og de skal fungere som videnskabsteorier gør – være horisontudvidende. Det er derfor vigtigt, at man altid er bevidst om en teoriens begrænsning og det eventuelle komplicerede forhold mellem teori og praksis, hvilket både er gældende indenfor humaniora og naturvidenskaben (Ibid:205).

I teksten *Progress and the values it secretes* kommenterer professor Hugh Lacey¹⁷ på Volney Gays¹⁸ tekst, hvor han kritiserer Gays brug af videnskab, da han ikke husker på fremskridtene indenfor humaniora. Lacey mener, at videnskab ikke blot bør anses som noget naturvidenskabeligt, men også bør forstås som et kulturelt, socialt og historisk fænomen (Lacey 2011:529).

Videnskaben udvikler sig hele tiden, hvilket fremmer nye former for videnskab, og det kan dermed ikke undgås at have en større og større påvirkning på menneskers liv. Men hvordan bruger vi så videnskaberne på vores kultur – og på mennesker generelt? Når man vælger at benytte sig af en humanvidenskabelige tankegang, skal man huske på, at netop denne tankegang er socialt og human skabt. Man bliver derfor nødt til at huske på de kulturelle ændringer, når man benytter sig af denne. Han konkluderer endvidere: ”If scientific progress is a fact, it is not a fact supported by evidence in any science” (Ibid:530). Med dette mener han, at videnskabelig fremgang ikke nødvendigvis bør baseres på beviser, men at det også kan baseres på fakta. Dette sker primært indenfor humanvidenskaberne, da naturvidenskaberne ofte opstiller og udmunder i en mængde videnskabelige beviser. Denne difference kan påpeges som den største forskel mellem de to videnskaber, men resulterer ikke i, at den ene videnskab er mere relevant end den anden. Det kan desuden siges, at man altid skal overveje, om naturvidenskabelige opfindelser kan benyttes i praksis, da de ofte ikke overvejer de kulturelle aspekter (Ibid:531).

Denne diskussion mellem humanvidenskabens kontra naturvidenskabens relevans, resulterer ikke i et endegyldigt svar om, hvorvidt den ene videnskab er mere brugbar end den anden. Diskussionen påpeger til gengæld deres ligheder og forskelle, og fremhæver dermed vigtigheden ved begge videnskaber, hvilket understøtter debatten om, at den ene videnskab ikke er vigtigere end den anden. Vi vil ud fra denne diskussion understrege vigtigheden i, at projekter som vores, om reality-tvs påvirkning på kulturen, skal anses som en ligeså vigtig forskning, som hvis den var baseret på naturvidenskabelige resultater.

Begrebsafklaring

Vi vil, i dette afsnit, komme med en nærmere redegørelse af de begreber, som vi igennem projektet arbejder med. Disse begrebsafklaringer kan således give en bedre forståelse af begrebernes anvendelse, og desuden give et større indblik i projektets problemstilling.

Reality-tv

Reality-tv er underholdningsfjernsyn, og det er - som i ordets betydning - et billede af virkeligheden, hvor man møder almindelige mennesker (Hjarvard et al. 2011:205). Der findes mange forskellige former for reality-tv, som fx gameshows, reality-dokumentaren eller reality-magasiner, der alle forklares i vores teoriafsnit. I dette projekt har vi størst fokus på reality-dokumentaren, idet vi tager udgangspunkt i reality-serien *For lækker til love*. Grundet vores fokus på *For lækker til love* henviser vi, når der siges reality-tv, til reality-dokumentaren.

Ligefremhed

Ligefremhed skal i vores sammenhæng forstås som mennesker, der kommunikerer direkte med hinanden, uden at pakke tingene ind. Når denne form for formidling anvendes, kan det virke stødende for modtageren, da den talende ikke, i samme grad, tager højde for modtagerens følelser og menneskelig værdighed. I dette projekt anvendes ligefremhed synonymt med vendinger som blandt andet uden omsvøb, krænkende og stødende.

Høflighed

Høflighed står i kontrast til ovenstående begreb, ligefremhed, idet man, ved brug af høflighed, ønsker at skabe en behagelig stemning og at være blid og venlig overfor modtageren. Således har man ikke kun for øje at få budskabet frem, men man tager også højde for sine medmennesker.

Kultur

Kultur er et begreb, som hyppigt bliver brugt i flere forskellige sammenhænge. Mennesker i dag er ikke bange for at benytte kulturbegrebet, og det kan derfor virke flyvsk og uhåndgribeligt at forstå meningen bag det (Gyldendal 2013b). I vores opgave, når vi bruger begrebet kultur, henvises til de traditioner, handlemåder og sprog, som findes i et samfund.

Date

Date har samme betydning som det danske begreb stævnemøde. I reality-serien *For lækker til love* støder man på begreberne date og datingkultur. Netop denne kulturform har vundet stort indpas i Danmark, da det er blevet et nyt fænomen, og befolkningen dater nu både digitalt og i den virkelige

verden. På et stævнемøde lærer parterne hinanden at kende, og finder igennem flere møder ud af, om der opstår kemi og romantik imellem dem.

Speaker

Speak er en fortrængning af den oprindelige tale, og kan bruges som en polering af et reality-program (Matheson 2005:104). Desuden er den i mange sammenhænge rammedannende for programmet, og dette ses fx i børneprogrammer, reality-tv eller reklamer¹⁹.

Medier

Et medie skal forstås som en teknologi, der gør det muligt for mennesket at kommunikere på tværs af tid, rum og udtryksformer (Hjarvard et al. 2011:39). Mediet, som begreb, kan opdeles i tre grupper: Massemediet²⁰, interpersonelle medier²¹ og sociale medier²². I denne opgave er vores fokus på massemediet, da det valgte program *For lækker til love* er en tv-serie, der ligeledes kommenteres i aviser og andre magasiner. Mediet bruges til at udvide menneskets kommunikation, men er også med til at ændre kropssproget og måden, man taler til hinanden på. Det skyldes, at samtaler, der fremgår på tv eller radio, medieres anderledes, end hvis man førte en samtale ansigt-til-ansigt. For at bibeholde seeren eller lytterens interesse, bliver sproget tilpasset ud fra genrer, hvor udtale, tempo, forløb, fordeling af roller og taletid ændres efter behov (Hjarvard et al. 2011:39).

Redegørelse

Reality-former

Reality-tv, som udspringer fra dokumentarprogrammet, fik sit første rigtige gennembrud på dansk tv, ved monopolbruddet i 1988. Nogle af de første programmer var fx *Reportageholdet*²³ og *Historier fra en politistation*²⁴ (Bondebjerg 2003).

Reality-fænomenet er ikke nyt, da man allerede tilbage i 50'erne, via radioen, havde fokus på almindelige menneskers hverdag. I de senere år har tendensen udviklet sig i takt med, at flere tv-stationer har valgt at have reality-tv på programmet, og at den har adopteret elementer fra andre tv-programmer, såsom quiz shows (Ibid).

Reality-tv er en tv-genre, som har vundet stort indpas i samfundet, og kigger man på en sendeflade fra fx TV3 på enhver given dag, kan man se, at en stor del af programmerne, der sendes, er reality-programmer (Bilag 2, Tvguide.dk). Reality-programmer er let tilgængelige (Jerslev 2004:28), og seerne behøver ikke at bruge energi på at tænke, imens de ser programmerne, da de ofte er

konstrueret simpelt. Programmerne spiller på seerens følelser (Jerslev 2004:28), og foregår ofte i vante omgivelser og med ægte mennesker, så seeren kan identificere sig med programmet. Programmerne bestræber sig ofte på at producere og iscenesætte autencitet (Ibid:28). Reality-tv er en genre, som tager udgangspunkt i menneskers dagligdag, hvor man får indblik i personers følelser, samt deres direkte reaktioner og handlinger igennem livet, både i et opstillet miljø og/eller deres dagligdag.

Genren startede i 90'erne, og har igennem årene vundet stort indpas i seernes valg af programmer (Gyldendal 2010b), hvor især *Paradise hotel* og *Robinson Ekspeditionen* er nogle af de programmer, som har større seertal. *Robinson Ekspeditionen* har for eksempelvis i år (2013) 168.000 seere i aldersgruppen 15-49 år, og dette er 6,8 %. I år 2002 havde udsendelsen flest seere nogensinde, nemlig 634.000 i samme aldersgruppe, hvilket er hele 25 % af målgruppen (bilag 1, TV3).

Det kan derfor fastslås, at reality-genren er en genre, der bestræber sig på at appellere til så mange mennesker som muligt, og derfor er der også mange forskellige former for programmer. Der er noget for enhver smag, for genren kan nemlig udspille sig på flere forskellige måder og i diverse forums. Vi vil her - via Anne Jerslev - forsøge at definere de forskellige former for reality-programmer, der findes.

Reality-gameshows

Reality-gameshows er en form for udskillelsesgenre, såsom de førnævnte *Paradise hotel* og *Robinson Ekspeditionen*, men ligeledes *Big Brother*²⁵. Denne form for reality-tv er baseret på et koncept (Jerslev 2004:36), hvor deltagerne sammensættes i enten en bolig, som fx i *Big Brother* og *Paradise hotel*, eller, som i *Robinson Ekspeditionen*, på en ø, hvor man filmer deres dagligdag i det opsatte miljø. Nok er miljøet opsat af producerne af programmet, men deltagerne er ægte, og deres følelser ligeså. Det er producerne, som har iscenesat programmets rammer, og deri lader de virkeligheden ske (Jerslev 2004:37) Hver uge er der en elimineringsrunde, hvor en eller flere deltagere må forlade programmet - og netop derfor er det et gameshow, da de må forlade 'spillet'. Pointen med denne elimineringsrunde er, at man i sidste ende står med en vinder, af enten penge eller andet (Jerslev 2004:37). Et almindeligt gameshow er fx *Det svageste led*²⁶, eller *Livet er fedt*²⁷ (Jerslev 2004:37).

Reality-dokumentaren

En anden form for reality-tv er reality-dokumentaren, som handler om en gruppe mennesker, der er sammensat på forskellige steder, for at opnå deres mål i livet, og man ser deres op- og nedture. Ofte

følger man en gruppe mennesker, der går igen afsnit efter afsnit, som fx *Familien fra Holtewood*²⁸ eller *For lækker til love*. Ellers følger man en bestemt lokalitet, hvor mennesker skiftes ud, som i fx *Fødegangen*²⁹ eller *Cph Airport*³⁰ (Jerslev 2004:31). Derfor er det enten de samme mennesker, man følger, eller det samme sted - med nye mennesker.

En anden form for reality-dokumentar giver indsigt i kendte menneskers liv. Dette er fx *Familien fra Bryggen*, og et andet godt eksempel er *Amalies verden*³¹. Her får den 'almindelige' befolkning lov til at se, hvordan Amalie får sin hverdag til at hænge sammen på godt og ondt, og samtidig får seerne lov til at følge en personlighed, som de bliver underholdt af.

Endnu en form for Reality-dokumentar, som især fylder meget er *De unge mødre*, *Singleliv*³², og *Mig og min mor*³³. De første to programmer startede som dokumentarer, men grundet seertallene blev de videreudviklet og fortsatte som reality-tv. Derefter blev man mere selektiv med deltagerne, således at der blev valgt så unikke personligheder som overhovedet muligt. I *De unge mødre* har seerne mulighed for at følge unge mødre, og deres problemer igennem graviditet og som nybagte forældre. *Singleliv* omhandler singler, og deres forsøg på at finde den store kærlighed for at søge væk fra en mulig ensomhed.

Reality-magasiner

Den sidste form for reality-tv er, ifølge Jerslev, reality-magasinet. Det er reality-programmer som fx *Reportagen*³⁴ eller *Station 2*³⁵, der er journalistisk undersøgende og opsøgende (Jerslev, 2004:34). Disse programmer består af forskellige indslag, som er styret fra et studie, hvor en vært kommenterer udviklingen i programmet (Ibid:34). Dette kan minde meget om den almindelige dokumentar, da reality-magasinet benytter sig af nogle af dets formater, som fx rekonstruktioner, overvågningsbånd og live-optagelser (Ibid:34).

Teori

Kritik af teori

En stor del af vores teoretiske afsnit er baseret på Goffmans teorier, og derfor er det naturligt, at vi har måttet forholde os kritisk til hans ideer og formuleringer.

Vi har benyttet hans teorier omkring *face*, og, som viderebygning på dette, har vi læst hele hans bog, der handler om rollespil i hverdagen.

Goffman levede fra 1922-1982, og han er derfor en teoretiker, som kan bruges med fordele og med ulemper. Grundet dette kan det diskuteres, om en teori, der er over 30 år gammel, overhovedet kan bruges i forhold til vores emne, der handler om det relativt nye fænomen, som reality-tv jo er. Har det relevans? Kan hans tanker omkring *face* og rollespil virkelig overflyttes til reality-tv? I høj grad mener vi, at det er relevant.

Goffman arbejder med *face* og den måde, man lader verden se sig selv på. Dette passer perfekt på reality-deltagerne i *For lækker til love*. De ønsker, at omverden ser på dem med bestemt udgangspunkt og fra en bestemt vinkel. Desuden kan hans tanker om krænkelse eller redning af *face* også bruges, da der i mange situationer bliver talt negativt i serien. Kritisk set kan man dog påstå, at hans principper omkring *face* - og derpå høflighed - ikke kan benyttes, da tiderne, siden han nedskrev teorien, har ændret sig. Folk er måske generelt ikke så høflige, og dette har muligvis intet med reality-tv at gøre? Det er muligt, at *face* ikke har samme vigtighed.

I forhold til Goffmans teori omkring rollespil, kan der også ses både positive og negative elementer ved brugen af denne. Goffman lægger, i denne teori, stor vægt på, hvordan mennesker fremstilles for hinanden, og hvordan man, som person, kan styre de indtryk, man giver til sine medmennesker. Han skriver blandt andet om, hvordan det kan ses, om personer er ægte eller uægte. Men er det ikke blot en del af det at fungere i et samfund, at man spiller en rolle blandt mennesker, og er høflige overfor hinanden? Goffman skriver om det situationelle, og det er derfor individerne i forskellige situationer, der har relevans for ham. Derfor kan man kritisere ham for at ignorere den måde, hvorpå menneskets samfund hele tiden har fungeret.

Desuden kan Goffman kritiseres for at skrive meget flyvsk i opstillingen af sine teorier. I store dele af teksten benytter Goffman sig af eksempler og metaforer, og disse kan til tider være svære for læseren at tyde. Derfor vil læsning - og derpå forståelse - af hans teorier ofte afhænge af læseren selv. Det kommer derfor an på, hvordan teorierne tolkes, og derfor kan forståelsen af disse variere fra person til person.

Til Goffmans teori om rollespil i hverdagen, benyttes Goffman ikke selv som kilde, men derimod en sekundær kilde af Kari og Kjell Risvik³⁶, som har oversat hans tekst til norsk. Dette kan

selvfølgelig spille ind på forståelsen af ham, da visse ting kan gå tabt i oversættelsen. Desuden oversætter vi derefter fra norsk til dansk, hvor der måske igen kan gå noget tabt. Endvidere benytter vi John E. Andersen³⁷, der har arbejdet videre med Goffmans teorier om *face-work*. Han fortolker Goffmans tanker, og bygger videre på dem. Denne tekst kan heller ikke betegnes som ny, da den stammer fra 1992.

Da fokus i projektet er reality-tv, fandt vi det relevant at læse en teori af Matheson, som handler om media discourses. Bogen er fra 2005, og den er derfor relativt ny.

Der kan sættes spørgsmålstejn ved om denne bog giver os belæg nok til analyse af reality-tv, da vi baserer al vores viden på kun ét kapitel. Selvom vi mener, at det giver os al den information, som vi har brug for, kan det diskuteres, om det er nok.

Endvidere benytter vi os af John Storrys kulturteori til beskrivelse af de forskellige kulturelle aspekter i samfundet. Hans teori er fra omkring årtusindeskiftet, og derfor kan der, også ved ham, stilles spørgsmålstejn ved relevansen af brugen af denne i projektet, der primært handler om samfundet nu. Kulturen har ændret sig siden årtusindeskiftet, og dette tager vi selvfølgelig højde for i vores opgave.

Det kan diskuteres, om vores valgte teorier stadig er relevante den dag i dag - og især i forhold til tv - da der er sket mange ændringer, siden de blev skrevet. Teorien og oversættelsen er skrevet omkring det store monopolbrud på tv (Bondebjerg 2008:355), hvor DR1 ikke længere var eneheriker, og TV2 kom frem. Fordi der pludseligt opstod en større konkurrence på tv, har det rykket ved mange grænser for, hvad der bliver vist i fjernsynet. Derfor kan det diskuteres, om vores teori er relevant at bruge på reality-tv, da det er af nyere dato.

Med udgangspunkt i den ovenstående kritik af vores teorier, vil vi nu udrede disse.

Goffman

Face-work

“Every person lives in a world of social encounters, involving him either face-to-face or mediated contact with other participants” (Goffman 1959: 5), skriver Goffman i begyndelsen til sit essay, der omhandler *face-work*. *Face* er menneskers “ansigt” udadtil, og er et image af personers selv, hvilket handler om at vise sig fra sin gode side (Ibid:5). Personers *face* skjuler ikke nødvendigvis deres følelser (Ibid:6), og enhver person kan siges at *have*, at *være i*, eller at *opretholde face* (Ibid:6). *Face* hænger sammen med de situationer, som mennesker havner i, og det er altså den måde, følelser bliver udtrykt på. Folk kan også tabe *face* (to be in wrong face eller out of face), og dette hænger sammen med deres facade udadtil, hvis denne fx krakelerer (Ibid:8). Når mennesker taber

face overfor andre, kan de forsøge at redde ansigt - *to save one's face* - ved at lade som om, at de faktisk ikke har tabt *face* overhovedet (Ibid:9).

Goffman skriver desuden, at alle mennesker forventes at skåne andre personers følelser - og derved deres *face* (Ibid:10). Dette bør gøres umiddelbart og villigt ved en identificering med andre og deres følelser. I modsætningen til dette skal man derfor ikke være vidne til, at andre taber *face* (Ibid:10), og enhver person, som upåvirket kan være vidne til andres ydmygelse, bliver i vores samfund kaldt hjerteløs (Ibid:11). Derfor handler det, i mødet mellem mennesker, ofte om, at man skal beholde både sit eget og modpartens *face* (Ibid:10), og dette er en uskreven regel, når man mødes ansigt-til-ansigt, og er derfor ikke noget, man bliver enige om.

Forskellige samfund har alle forskellige måder at redde *face* på, og alle medlemmer af disse samfund forventes at vide, hvordan *face-work* fungerer, og hvordan man bruger det (Ibid:13). Dette er, hvad man kalder *social skill*, og det handler om, hvor effektivt *face-work* er, og ikke nødvendigvis hvor tit man benytter det (Ibid:13).

Således kan man sige, at der findes to forskellige vinkler indenfor redning af *face*; man kan have en defensiv indstilling til at redde sit eget *face*, eller man kan have en beskyttende indstilling til at redde en andens *face* (Ibid:14). Ofte vil disse to blive benyttet på én og samme tid, da man, når man forsøger at redde en andens *face*, samtidig vil gøre det på en sådan måde, at man ikke mister sit eget *face*. Når man derimod skal redde sit eget *face*, vil man overveje, om det kan betyde, at en anden mister deres *face* (Ibid:14). Det kan endvidere siges, at der er tre forskellige niveauer af ansvar, man kan have, når man truer et andet menneskes *face*:

1) Man kan gøre det uden skyld, og altså ikke med vilje. Her ville man ofte have handlet anderledes, havde man vidst, hvilke konsekvenser handlingen ville få. Dette kaldes fx *boners* eller *bricks* (Ibid:14).

2) Man kan gøre det med vilje; her er handlingen ondskabsfuld og ondsindet, og meningen var at skade den andens *face* (Ibid:14).

3) Der kan også opstå tilfældige krænkelser af andens *face*, som opstår uplanlagt. Disse kan godt opstå, selvom de er krænkende, men ikke fordi de krænker (Ibid:14).

Goffmans grundlæggende principper og regler indenfor *face-work* er senere hen blevet viderebygget på af John E. Andersen, der - ved brug og reference til Goffman - har opstillet nogle generelle principper indenfor høflighed imellem mennesker, som i mange tilfælde vil udelukke

ligefremhed. Andersen skriver, at sprogfunktionen først og fremmest er til for at videregive informationer mellem mennesker. Ifølge ham er det vigtigt, at man udtrykker sig så klart og effektivt som muligt, så ens samtalepartner uden problemer kan forstå ens budskab, når man snakker sammen.

Høflighedsprincipperne, som Andersen kalder dem, går ud på, i ordets betydning, at opføre sig høfligt overfor de mennesker, man taler med. Der er fem høflighedsprincipper, og Andersen beskriver dem som følgende:

1. *Vær hensynsfuld over for andre og vær mindst muligt til besvær for andre. Undgå med dine sproghandlinger at indskrænke andres handlefrihed?*
2. *Vær gavmild med at opfylde andres ønsker. (Eller i hvert fald med at sige at du gerne vil opfylde dem). Pålæg dig mest muligt besvær for andre. Hvis nogen fx vil låne en opgave af dig, så sig endelig ja, og tilføj ”Jeg kan da godt komme over med den i aften.”*
3. *Vær positiv. Undgå at kritisere eller udtrykke utilfredshed med samtalepartneren. Giv i stedet ros og udtryk sympati.*
4. *Vær beskeden. Undgå at rose dig selv og afvis høfligt ros fra andre. Vær selvkritisk.*
5. *Vær enig. Søg den størst mulige fælles forståelse og undgå uenighed, fx ved at erklære dig delvis enig med en ”jo..., men” konstruktion.*

(Andersen 1989:19-20)

Disse fem høflighedsprincipper hænger derfor ubetinget sammen med Goffmans teori om *face*. Koblingen sker på den måde, at, hvis mennesker benytter sig af disse høflighedsprincipper, kan de undgå at krænke andres *face*, og derudover ikke selv miste *face*. Ifølge Goffman er *face* en form for maske, som alle mennesker går rundt med. Igennem *face* markerer mennesket sine grænser og meninger, og udleverer derved samtidig sit *face* til andre, og dette resulterer i en skrøbelig tilstand. For ikke at miste - eller skade - *face*, benytter man sig derfor af høflighedsprincipperne, som Andersen har opstillet. Han skriver endvidere, at den bedste udvej for at undgå krænkelser, eller at undgå at miste sit *face*, er at holde sig væk fra social kontakt med andre mennesker. På den måde udleverer man ikke sit *face*, og der er derfor ingen fare i sigte (Ibid:20). Ydermere er der nogle sproghandlinger, der er mere ansigtstruende end andre, og dette er fx ved at ”.. bede om noget, at foreslå, advare imod, hvor man direkte kommer til at indskrænke andres handlemuligheder” (Ibid:21).

Andersen har endvidere opsat nogle principper for denne effektive kommunikationsform, som kan give et bedre indblik i, hvad den indebærer (Ibid:19). Disse hænger også sammen med høflighedsprincipperne og Goffmans *face*, da de forklarer, hvordan man bedst muligt kommunikerer med andre mennesker - uanset om det krænker *face* eller ej. Principperne for effektiv sprogbrug er, af Andersen, defineret som følger:

1. *Sig det som er nødvendigt – hverken mere eller mindre, i forhold til samtalsformål.*
2. *Sig kun hvad du mener er sandt, og lad være med at sige noget som du selv tror er falsk.*
3. *Vær relevant. Hold dig til emnet.*
4. *Udtryk dig klart og direkte – uden flertydighed og omsvøb.*

(Ibid:19)

De fire principper er uden tvivl ganske praktiske, når man taler med andre mennesker, og ved brugen af dem effektiviseres meninger og holdninger i langt højere grad. Men selvom disse fire principper er let anvendelige, er det ikke disse effektive principper, som folk anvender mest, når de interagerer. Dette hænger højst sandsynligvis sammen med Goffmans *face*, da man - hvis man benytter sig af effektivt sprogbrug - oftest ikke vil tage højde for, om man krænker andres *face*. Gennem den direkte tale kan man udstråle en bedrevenhed overfor andre, og derfor have tendens til at kaste sine holdninger og meninger i hovedet på andre mennesker. På den måde overholder man således ikke høflighedsprincipperne. Man skal derimod forsøge at pakke sine holdninger ind, så de ikke virker stødende. Netop denne faktor i sproget er et *socialt mål*, og det drejer sig i høj grad om at skabe sociale forbindelser og opretholde positiv stemning, når man kommunikerer med andre mennesker. Dette er netop den måde, hvorpå man bedst beskytter sit eget og andres *face*. Dette betyder dog ikke, at den effektive faktor indenfor sprogbruget falder bort, men at den, i de fleste tilfælde, bliver kombineret med det sociale mål.

Goffmans centrale teorier om *face-work* - og derpå Andersens teori om høflighedsprincipperne - hænger ydermere godt sammen med Goffmans anden teori om hverdagens rollespil. Her kan det effektive sprogbrug nemlig siges at bruges, når mennesker - herefter kaldet agenter - forsøger at overbevise deres publikum om deres roller i hverdagen. Her fremfører de altså en form for skuespil, hvor det effektive sprogbrug er nødvendigt. Det er gennem skuespillet, at agenten oplever de sociale mål, og for ikke at fornærme det publikum, han er i blandt, er det nødvendigt at forholde sig til høflighedsprincipperne.

Optrædener

Optrædener er, når en agent, i en social sammenhæng, spiller en rolle. Her er agentens mål, at iagttageren tager denne rolle alvorligt, således at han virker troværdig og sand. Goffman har i den forbindelse opstillet forskellige opfattelser, om hvorledes en person optræder, og opfører sit show bedst muligt (Goffman 1992:24): Det ene ydertilfælde består af, at den optrædende agent går ind i rollen. Han er fuldt overbevist om, at den rolle, han spiller, og indtrykket af virkeligheden, som han fremviser, er den virkelige virkelighed (Ibid:24). Det andet ydertilfælde findes hos den optrædende, som ikke går op i den givne rutine. Den optrædende er alene optaget af at overbevise sit publikum om sin optræden, men er ligeglad med fremgangsmåden (Ibid:24).

Agenten vælger ligeledes en type facade, der bruges som formidling af udtryk, og den tages i brug enten bevidst eller ubevidst. Den personlige facade indebærer: Køn, race, højde, udseende, alder, holdning og talemåde. Den personlige facade udgøres af to former for stimuli: Ydre og manerer (Ibid:29).

De ydre stimuli oplyser om agentens sociale status, og belyser, hvorvidt det er en formel- eller uformel aktivitet, social aktivitet eller arbejde. De viser også, om agenten skifter facade hurtigt, eller bibeholder samme facade over længere tid (Ibid:29). Manerer er stimuli, som giver en ide om den interaktionsrolle, som agenten ønsker at spille i en given situation (Ibid:29). Det skal også siges, at manerer – som er en del af den personlige facade – er af betydning for høfligheden, og høfligheden er af betydning for adfærden hos den optrædende (Ibid:93). Facader er ikke skabte, men valgt ud fra agentens plot i skuespillet, og derfor opstår der tit udviklede situationer, når en agent skal finde frem til en passende facade. Grundet agentens begrænsede forråd af meningsgivende tegn, skabes en forvirring blandt ikke passende facader (Ibid:32-33).

Dramatisering

Når agenten optræder, kan der ske en *dramatisering* for at opnå den ønskede effekt blandt iagttagerne. Han må altså udfolde en given situation langt mere dramatisk, end først nødvendigt, for at sikre sig at nå målet. Dramatiske handlinger er ikke altid problematiserede, da de kommunikationsmæssigt kan egne sig godt til formidling af egenskaber og færdigheder, som agenten vil fremvise (Ibid:34). Dem, der har tid og evne til at udføre rollen moralsk korrekt, har ikke behov for at bevise, at de har tid og evne til at udføre rollen moralsk korrekt, og derfor dramatiseres optrædener ikke nødvendigvis (Ibid:36). Goffman fremstiller et eksempel:

Den opmærksomme elev som ønsker å være opmærksom, som sitter med blikket festet på læreren og ørene på stilk, sliter seg helt ut med å spille den opmærksomme rollen og det ender med at han ikke lenger hører ting.

(Ibid:36)

Idealisering

Agenten giver et idealiseret syn på virkeligheden, når han er sammen med andre. Hans optræden vil have tendens til at afspejle samfundet og dets gængse værdier, dog ud fra hans egen hverdag (Ibid:37-38).

Derudover vil agenten give et indtryk af, at han har valgt sin rolle ud fra ideelle motiver, og at kvalifikationer til den rolle ligeledes er ideelle (Ibid:45). Derfor er det nødvendigt at kunne tåle krænkelser, ydmygelser og ofre for at opnå den givne rolle (Ibid:45-47). Men publikum vil forsøge at indsætte agenter i den rolle, som de passer bedst ind i, og der er altså en interaktion imellem facade og indtryk. Publikum søger fornemmelsen af det enestående og unikke. Dette forsøger agenten at give indtryk af, og derfor er det vigtigt for agenten at holde de forskellige forestillinger adskilt (Ibid:48). Agentens optræden skal derfor være høflig, og hans adfærd være sømmelig mod andre, for at opfylde høflighedsprincippet (Ibid:112).

Kontrol med udtryksmidler

For at opretholde det enestående og unikke i optrædenen, er det nødvendigt for agenten at have *kontrol over sine udtryksmidler*. Han skal derfor skabe, eller ikke skabe indtryk, som passer med den generelle definition af situationen, han befinder sig i (Ibid:50). Hvis iagttagerne først stiller sig skeptiske overfor den virkelighed, der fremføres for dem, kan agenten risikere at blive afsløret, hvis han ikke har *kontrol over sine udtryksmidler*. Afsløringen kan ske på tre forskellige måder:

Først kan der ved et uheld vises manglende evner, respekt eller moral. Dette kan ske ved manglende kontrol af musklerne, hvis agenten for eksempel falder, snubler eller klør sig.

Dernæst kan agenten opføre sig på en sådan måde, at han giver indtryk af at være for meget eller for lidt interesseret i en given interaktion. Dette kan ske ved for eksempel stammen, nervøsitet eller generthed.

Slutteligt kan agenten blive afsløret ved at have manglende iscenesættelse. Fx hvis han ikke har kulisserne i orden, eller har for mange fejl i optrædenen (Ibid:50-51). Det kan altså bevises, at agentens virkelighed er noget skrøbeligt, som kan gå i stykker selv ved de mindste uheld.

På baggrund af disse teorier kan det fastslås, at man - uden videre analyse - kan benytte Goffmans begreber exceptionelt godt i forhold til reality-tv. Der er fx begrebet *idealisering*, der direkte bruges til at betegne, at noget påvirker samfundet.

Media Discourses

I sin bog *Media Discourses* skriver Donald Matheson om, hvordan man analyserer og modtager forskelligt tv. Kapitel fem er dedikeret til reality-tv, og han kommer med nogle forskellige bud på, hvordan man som seer kan få det, man ser, til at give mening. Han opstiller nogle forskellige termer og teorier, der kan bruges, når man skal analysere reality-programmer. Vi vil i det følgende forklare de forskellige teorier, som er relevante for analyse af *For lækker til love* i vores projekt.

Reality plus

“News and entertainment media present us not with reality, but with a selected, edited, polished version of the real” (Matheson 2005:103), skriver Matheson som indledning til sine teorier. Han skriver nemlig, at reality-tv følger en anden form for logik, når det forsøger at ’vise os’ virkeligheden. Nogle programmer, som fx *Big Brother*, viser stort set alt, der bliver optaget, hvor der, i andre reality-programmer, som fx *For lækker til love*, redigeres mere i optagelserne, før det bliver vist i tv – som fx i form af speak og plot (Ibid:104). Men selvom reality-tv videreformidler virkeligheden, er det uden tvivl fremstillet og opdigtet; publikum er altid klar over, at der er et kamera, og de ved, at personerne på skærmen på ingen måde lever et ’normalt’ liv (Ibid:104). Desuden skriver han, at deltagerne i sådanne reality-programmer oftest bliver udvalgt af producerne, fordi de har ’hvad der skal til’, en x-faktor, noget der gør, at de er værd at se på – når de bare er dem selv. Ydermere skriver han, at deltagerne i sådanne programmer ikke bare får lov til at være dem selv, men at der ofte er specifikke ting, de får at vide, at de skal gøre, eller en specifik måde, de får at vide, at de skal være på. Dette kan blandt andet ses i følgende citat fra *Media Discourses*:

The text, Barthes points out, ‘is an object that has been worked on, chosen, composed, constructed, treated, according to professional, aesthetic or ideological norms’ [cited in Bignell 2002:95]. Its relation to any anterior real events is refracted through multiple judgements about how those events make most sense, including what aspects of them are most dramatic, most important, most likely to produce reactions from the audience, most easily digestible, and so on.

(Ibid:103)

Hyper –real

Matheson nævner desuden termen *hyper-real*, som er opfundet af Baudrillard³⁸. *Hyper-real* er paradokset mellem den rigtige virkelighed og den fremstillede virkelighed, hvor han mener, at mennesker i den vestlige kultur ofte ønsker at se glansbilledet og ikke det virkelige billede (Matheson 2005:104). Han skriver blandt andet, at ”Plastic Christmas trees, modelled on idealizing Christmas cards, come to be preferred to straggly trees” (Ibid:104), og at disse falske repræsentationer faktisk bliver anerkendt som falske af de mennesker, som bruger dem (Ibid:105). Reality-tv er derfor også en del af denne *hyper-reality* (Ibid:104). I reality-tv foregår der såkaldte ’pseudo-events’, som kun udspiller sig, fordi der er et kamera klar til at optage hvert et sekund (Ibid:104). Et eksempel på dette ses fx ved, at en reality-deltager måske reagerer overdrevent dramatisk på en hændelse, hvor personen højst sandsynligvis ikke havde reageret ligeså voldsomt, hvis det havde foregået bag om kameraet i hverdagslivet.

Desuden handler *hyper-reality* også meget om fænomenet ’fame’. Dette ses fx i reality-programmer som X-factor³⁹ og Voice⁴⁰, der udelukkende eksisterer, fordi de mennesker, der deltager, har et ønske om at blive kendte. ”Dovey (2000:11) points out, ’without the fame-conferring gaze, there would be no event worth filming, no reality” (Ibid:105). Tv får mennesker til at føle sig værdsatte, hvilket endvidere fører til en drøm om at blive kendte – ikke fordi de besidder et specifikt talent, men fordi de er på tv (Ibid:106). Dette er en stor motiverende faktor, når folk stiller op til reality-tv (Ibid:106). Reality-programmer som de ovennævnte – og da også meget andet reality-tv – vinder desuden stort, fordi det lader seerne være en del af showet, fx ved at lade dem deltage i afstemninger (Ibid:105).

Normalizing judgment

Matheson nævner desuden Foucault i sin bog, da han skriver om ’*normalizing judgement*’ (Ibid:106). Fænomenet handler om, hvordan deltagerne i reality-programmer har magten til at lære seerne, hvad der er normalt – fx i form af sex, kropstype, idealer og værdier; reality-programmer spiller altså en enorm rolle i, hvad der er normalt for alle andre, samt hvordan man opfører sig i den virkelige verden (Ibid:107). Et eksempel på dette er programmet *What Not to Wear*⁴¹ med Trinny & Susannah, som hjælper ’almindelige’ kvinder med at få en ’ordentlig’ tøjstil. Trinny & Susannah giver kvinderne en make-over uden at tænke på fx penge; et program som dette, minder os, ifølge Matheson, om forskellige klasser i samfundet, og det giver et billede til seerne om, at man fx skal se ud på én bestemt måde (Ibid:108).

Matheson pointerer ligeledes, at reality-tv ikke ville eksistere, hvis ikke det forårsagede en respons hos seeren. Responsen afhænger af de visuelle visninger, såsom overvågningskameraer, intime optagelser og videodagbøger af deres tilståelser. Her opstår den kendte frase *billeder siger mere end 1000 ord*, da billeder og ord tilhører hver sit system, og dermed ikke kan give den samme betydning (Ibid:109). Responsen fra seeren kan ligeledes være af etisk karakter, da mange reality-programmer, ifølge Escoffery, søger en etisk sammenligning mellem deltageren i programmet og seeren "...the investigator's notion is that viewers compare what they are seeing to their own ethical codes" (red: Escoffery 2006:67).

Ideen med speak, og de mange sammenklippede scener, er, at det skal fungere som en "førerhund" gennem episoderne, da der hverken sker de store fysiske bevægelser eller den store handling, som kan underholde seeren (Matheson 2005:101).

Mathesons teori vil i analysen fremgå som et redskab til at vise reality-tvs indvirkning på kulturen, da den fx kan påvirke seerens holdning til, hvad der er normalt indenfor kropsidealer.

Kultur

Sociologen og kulturkritikeren Philip Rieff siger, at "kultur er et andet navn for det mønstre af motiver, der orienterer selvet udad mod de fælles mål, i hvilke det alene kan realiseres og tilfredsstilles" (Jensen 2006:36-37), og dette kan tolkes som en her-og-nu følelse med en gruppe af mennesker, der fx ser reality-tv. Desuden definerer Gyldendals leksikon kultur-begrebet kort og forståeligt: "Kultur er vaner" (Gyldendal 2013a), og beskrives bedst således, da mennesket for det meste betegnes som et vanedyr.

Begrebet kultur har i dag så mange betydninger, at det er svært at vide, hvad der egentlig menes med det. Ifølge John Story er der typisk tre måder at forstå kulturbegrebet på.

1. Hans første definition kaldes for *a general process of intellectual, spiritual and aesthetic development*. Folkets forståelse af kultur er ofte højkultur, som inkluderer kunstnere, store poeter, og filosoffer, der har præget det samfund, vi i dag lever i, og som stadig ses som en vigtig del af vores kulturarv. Befolkningen er ikke klar over skellet mellem lavkultur og højkultur, og de vil i højere grad tænke på poeter, filosofi og andre æstetiske kunstformer (Story 2001), når begrebet 'kultur' nævnes. Højkultur og lavkultur defineres forskelligt. I 60'erne opstod der et behov for at skelne mellem disse, grundet kulturradikalismen⁴² og rindalismen⁴³. Her blev højkultur blandt andet forbundet med kunst og dens betydning, mens lavkultur blev forbundet med produkter af

samfundet. Disse produkter er ikke præget af lære- og kvalitetselementer. Desuden er disse let tilgængelige for den store del af befolkningen (Michael 2013).

2. Hans anden definition kaldes for enten *lived cultures* eller *cultural practices*, som henviser til en speciel måde eller regelsæts, der leves efter på tværs af alder, periode og grupper. Her snakker man om vestens udvikling, ikke kun indenfor intellektuelle og æstetiske områder, men også udviklingen af traditioner som jul, festivaler, religioner, sport og helligdage. Det er alt sammen begivenheder, som binder folk sammen, og dermed giver dem et fast samlingspunkt, som alle kan forholde sig til. Desuden er disse traditioner en nødvendighed for et samfund, da de kan bruges som tilflugtssteder fra hverdagen – i den forstand at mennesker får et afbræk fra de normer og regelsæts, der kræves af dem i hverdagen. Derudover giver det et pusterum og plads til kreative udfoldelser (Ibid).

3. Hans tredje definition kaldes *signifying practices*. Det er elementer, som beskriver kultur, og er dermed dét, der udgør den. Det kan være en opera, ballet, historier, fin kunst, popmusik eller komedier. Det er alt sammen elementer, man finder i hverdagen, og som forbindes med kultur (Ibid).

Før i tiden skilte man ikke punkt to og tre ad, men sammensmeltede dem som et felt, hvor man reflekterer over tingene og kobler af. I dag er det ikke længere en nødvendighed at bevæge sig ”væk” fra hverdagen, da de mange nye muligheder, som blade, tv-programmer og internettet, gør det muligt for den enkelte person at slippe væk fra hverdagen. Dette kaldes et kulturelt forum (Jensen 2008:41).

Ideologi

Ideologi hænger sammen med begrebet kultur i den forstand, at det indeholder mange af de samme elementer, dog med den væsentlige forskel, at ideologien omfatter det politiske aspekt. Grunden til, at begrebet ideologi skal inkluderes i teorien om kultur, er, at de tilsammen udgør vores kultur i dag, som også går under navnet populærkultur.

1. En af retningerne indenfor ideologien er den maskerede og fortiede del, som kaldes *false consciousness*. Ideologien beskriver, hvordan kulturelle tekster fremstiller et forvrænget billede af virkeligheden. Denne retning gælder også indenfor den politiske gren, socialismen, hvor Marxismen og den kapitalistiske ideologi udgør kernen.

2. En anden definition af ideologi hænger sammen med det førnævnte *false consciousness*, idet den bygger på samme grundprincipper, men i stedet har navnet *ideological forms*. Denne form vil skabe opmærksomhed omkring fremstillingen af teksters, films, sanges, pops og tv-programmers

budskaber, idet de, ligesom i *false consciousness*, kan give et forvrænget billede af virkeligheden. Story siger her, at alle tekster tager et parti, som tidligere altid havde et mere politisk synspunkt (Story 2001). I dag kan der være mange andre budskaber, der gør sig gældende.

De to begreber udgør tilsammen, det vi i dag betegner som populærkulturen (Ibid).

Teorien om populærkultur vil i analysen fremgå som argumentation for virkemidler og budskaber, som fremstilles i vores empiri. Disse virkemidler og budskaber kan give et forvrænget billede af virkeligheden og dermed påvirke vores kultur. Det giver ligeledes en indikation om, hvorfor reality-tv er så populært i dag, da det bruges som et "kulturelt afbræk" fra hverdagen.

På baggrund af ovenstående præsentation af teori, vil vi nu præsentere vores empiri og bagefter fortsætte med en dybdegående analyse af *For lækker til love*.

Præsentation af empiri

De er smukke. De er singler. Og de er superkræsne. Tag med på dating, når Danmarks kritiske singler jagter en partner i TV3 PULS's nye serie "For lækker til love".

Her følger vi en håndfuld smukke og ekstremt kræsne singler i deres jagt på en partner.

De har så høje krav til deres kommende partner, de ofte siger "nej tak" til de mange tilbud, de får i deres jagt på den eneste ene.

(TV3)

Serien handler i korthed om, at de kræsne singler, der er castet af producere, går på date med helt almindelige danskere, som *ikke* er castet til serien. *For lækker til love* havde i alt fire sæsoner, da det blev sendt på tv. Der er omkring 14 afsnit i hver sæson, og et afsnit varer cirka 40 minutter - en time på tv, da der er reklamer. Det blev typisk vist klokken 21:00 én gang om ugen, og nu kører der en fortsættelse på TV3, som hedder *For lækker til KBH*. Her er mange af de samme deltagere med, fx er Kay en del af programmet, men det er Melanie ikke.

I vores opgave har vi taget udgangspunkt i to deltagere, som begge er med i programmet *For lækker til love*. Der er tale om Melanie Slowik Nørskov Pedersen, og Kenneth Hansen også kendt som Kay.

Melanie

Seerne møder Melanie for første gang i sæson tre. I en alder af 18 forsøger hun at finde kærligheden. Hun kommer fra Vordingborg, men har store drømme om en dag at flytte til Hollywood, og skal derfor bruge en mand, der kan forsørge hende og hendes store drømme. I dag, hvor hun ikke længere er en del af programmet, bor hun sammen med reality-stjernen Jacob Affen⁴⁴ i en lejlighed på Vesterbro.

Kay

Kay møder man i sæson fire. Han er 28, og bor lige udenfor Randers og forsøger at finde kvinden, som kan leve op til hans ideal af en kvindekrop, men samtidig også kan leve i hans Morten Korch-lignende hus ude på landet. Han er glad for store bryster, og har intet imod at fortælle den kvindelige date, hvis de har for små bryster eller dårlige vaner. Kay stiller igennem sæsonen store som små krav. Alt i alt er han en meget kræsen mand, som søger den eneste ene.

Udvikling af *For lækker til love*

For lækker til love-sæsonerne gennemgår en større udvikling. I starten taler deltagerne ofte til kameraet, hvor de kommenterer deres dates og situationen, de befinder sig i. I sæson et og to er deltagerne mere forsigtige med, hvad de siger til deres dates, hvis de ikke er interesserede. Her giver de bagefter, til kameraet, deres fulde mening til kende. Der er ingen større omtanke over, at afsnittene på et tidspunkt vil vises i fjernsynet. Igennem sæson tre sker der en udvikling, og udover at deltagerne i større omfang er blevet udskiftet, begynder de også at være mere direkte i deres afvisning og holdning til deres dates. Her informerer speakeren om det, der siges på selve daten, og foretager derfor ikke en gennemgang af daten.

Ligeledes sker der en udvikling i måden, der opsummeres på fra gang til gang. I de første sæsoner startes der med et resumé, inden det nye afsnit begynder. Disse er til for, at seeren kan blive opdateret om deltagerens tidligere dates, som vil have sammenhæng med dates i det nye afsnit. Deltagerne er flere gange på date med den samme person, og derfor sørger programmet for, at man holdes opdateret fra deres forrige date. I sæson tre og fire startes afsnittene stadig med en opsummering, men det er ikke længere nødvendigvis med sammenhæng til det nye afsnit. I større omfang afviser deltagerne deres dates ved første møde, og man introduceres derfor hele tiden til nye dates. Man opsummeres derfor blot på, hvem de tidligere var på date med, og hvorfor de afviste denne person.

Programmet *For Lækker til love* er skabt af kanalen TV3's producere, og blev første gang sendt på TV3 Puls. Det er mediet TV3, som sidder på monopollet til programmet, og har derfor alene indflydelse på, hvordan programmet skabes og udvikles.

Analyse

Læser skal, i læsningen af analysen, have i mente, at denne opgave er set med subjektive briller. Da vi gennem vores humanistiske videnskabsteoretiske tilgang, via fortolkning og kritiske standpunkter, har et farvet syn på deltagernes rolle og optræden. Før projektets begyndelse havde vi en forudindtaget antagelse om, hvordan reality-tv påvirker seeren i en negativ retning. Dette forsøger vi at bekræfte gennem Goffmans, Mathesons og Storys begreber.

Melanie

Sæson tre, episode syv (se bilag 3)

I dette afsnit skal den krævende Melanie på blind-date med Kim.

Inden hun skal på date, vil hun bage cupcakes til ham, da Melanie regner med, at hun kan tage ham med hjem bagefter. Hun laver netop cupcakes fordi, at "Cupcakes, det er bare en hollywood-ting. Det er bare noget, der hører til i hollywood. That's it." (sæson tre, episode syv:11:03). Dette er en form for *idealisering*, fordi Melanie har et stort ønske om en fremtid som Hollywood-frue. Endvidere udtaler hun: "Altså jeg kan godt lide at bage. Menøh... det er ikke på den måde, jeg plejer at bage." (sæson tre, episode syv:11:29). Hun afslutter denne udtalelse med et stort blink på det ene øje, hvilket er en tydelig *dramatisering*, og dette understøttes - fra producernes side - med en lydeffekt.

Da Melanie møder Kim, får seeren med det samme at vide - via speaker - at hun ikke er særlig begejstret for hans udseende, men hun giver ham dog en chance og tager med ham på date. Da hun ser Kim komme gående, falder hendes smil drastisk, og her opfølges der fra producernes side med en lydeffekt, som skal indikere, at Kim ikke lever op til hendes standard. Desuden er det en klar mangel på *kontrol med udtryksmidler*, da hendes falmende smil afslører hendes oprigtige holdning til Kim og hans udseende. Hendes *face* opretholdes derfor ikke, da *kontrollen med udtryksmidlerne* ikke passer ind i situationen. Hun siger derefter til kameraet: "Oh my God, another disaster" (sæson tre, episode syv: 12:41), hvilket endnu engang er *dramatisering*, da det naturligvis ikke er muligt at ligne en katastrofe.

Efterfølgende kan man se, at Melanie og Kim begynder at benytte sig af *face-work* på deres date. Han har knap nok sagt hej, før hun kritiserer hans dialekt:

Kim: [lidt utydeligt] Det har sneet [...] lidt?

Melanie: Hvad siger du?

Kim: Det har sneet lidt?

Melanie: [til kameraet] Hvad fanden er det, han siger? [Nu til Kim] Du taler lidt bondsk, hva'?

Kim: Ja nogen... [smågriner] synes du det?

Melanie: Jah, det gør du godt nok. [Til kameraet; gør grin med Kim] Jeg kommer dernede fra Nakskov og dernede, ikk' o'?' [Som kommentar] Årk, jeg bliver helt dårlig!

(Sæson tre, episode syv - 21:18-21:35).

Her krænker Melanie direkte Kims *face*, da hun udtaler sig negativt omkring noget så personligt, som hans måde at tale på. Hun siger direkte til ham, at hun synes, at han taler bondsk, men han tager det pænt og forsøger at redde sit eget *face* ved at smågrine, som om hun mener det i sjov. Hun er ligefrem i denne situation, og det er måske en upassende måde at begynde en date på. Selvom hun prøver at beherske sig foran Kim, ved ikke direkte at gøre grin med ham, falder hendes rolle til jorden. Det er tydeligt, at hun mener det, da hun fortæller ham, at han taler bondsk – og altså ikke siger det i sjov. Hun benytter sig af Goffmans anden definition af brug af *face*, da hun tilsigter krænker Kims *face*, og derfor er dét Goffman kalder hjerteløs. At være hjerteløs kan kobles sammen med det at være ligefrem, da man i mange situationer, ved brug af negativ ligefremhed, også vil være hjerteløs. Efterfølgende, bag kameraet, gør hun nar af ham i grovere grad. Ved at gøre dette, redder hun hans *face*, fordi hun ikke siger det direkte til ham. Desuden sker der her en tydelig *dramatisering*, da hun imiterer Kims dialekt, idet hun overdriver hans udtale.

Overordnet set krænkes Kims *face* ikke i løbet af deres relativt korte date; da de fleste af hendes krænkende udtalelser foregår til kameraet, og ikke direkte til ham. På den måde er hun ikke ligefrem overfor Kim, men seeren kan stadig blive påvirket af den ligefremhed, hun har, da hun er alene foran kameraet. Hun fortæller blandt andet, at det er positivt, at Kim har mørkt hår, men at resten ved ham ellers bare er negativt. Dette får han ikke at vide direkte, og derfor sker der på dette tidspunkt ikke en krænkelse af hans *face*. Det er muligt, at han vil høre den hårde udtalelse, hvis han ser programmet - hvortil krænkelse derfor vil opstå. Der er derfor ikke tale om direkte ligefremhed i alle situationer på deres date.

Kim fremstår som en betænksom date, fordi han har medbragt en æske Merci-chokolade som værtindegave. Melanie spiller her sin rolle glimrende, da hun tager imod gaven og siger tak. Hun har god kontrol over sine udtryksmidler, og lader ikke Kim ane uråd over hendes holdning til

chokoladen. Efterfølgende ser man, at hun ikke mener dette, da hun, med let rystende hoved, siger til kameraet: ”Det er Merci-chokolade, så det virker måske sådan lidt for meget. *Ææææh. Tak fordi du er til*⁴⁵. Vi kender ikke hinanden” (sæson tre, episode syv:22:07-22:13). Her gør Melanie brug af høflighedsprincipperne, fordi hun udtrykker glæde over gaven givet fra Kim, selvom dette faktisk slet ikke er tilfældet.

Melanie ved, hvordan høflighedsprincipperne bruges, men hun spiller stadigvæk ikke sin rolle som date helt fyldestgørende nok. Idet hun beder ham fortælle lidt om sig selv, fremstår hun høflig. Han opfylder dette krav - og spiller derfor sin rolle til fulde - men Melanies gode optræden ødelægges, fordi hun ikke virker specielt interesseret i ham. Da han snakker, virker hun ligeglad og ikke synderligt opmærksom. Melanie har derfor ikke *kontrol med sine udtryksmidler*. Enten er det fordi, hun mangler respekt for Kim, eller også er hun ikke interesseret nok i den givne interaktion.

Herefter tages seeren i hånden, via speaker, som fortæller: “Ænderne er fodret, og Melanie har bestemt sig for, at Kim alligevel ikke skal med hjem for at smage hendes cupcakes. Hun vil hjem så *hurtigt* som muligt” (sæson tre, episode syv:23:09-23:19), da hun ingen interesse har i ham. Melanie følger dog Kim hen til bilen, og her indledes deres afsluttende samtale, hvor han fortæller om sin Peugeot:

Kim: [...] Den har jeg haft i æh... Hvad har jeg haft den i? Halvandet år nu, og...

Melanie: Jeg skal have en Mercedes, når jeg skal have en bil.

Kim: Det er en god bil.

Melanie: Ja. Tror du, der vil kunne blive noget imellem os to?

Kim: Det tror jeg da bestemt på, at der kunne.

Melanie: [Bryder ud i grin foran kameraet. Derefter seriøst til Kim:] Det tror jeg ikke.

Kim: Det tror du ikke?

Melanie: Nej.

Kim: Nå okay. Fair nok.

Melanie: Men i hvert fald tusind tak for chokoladen [...] og fordi du kom. Det var rigtig hyggeligt.

Kim: Jamen det er i orden [...] Jamen, det var en fornøjelse.

(Sæson tre, episode syv:41-24:05).

Hun giver i denne sekvens klar besked, ansigt til ansigt, om, at hun tror ikke på, at der kan blive noget imellem dem. Dette er et meget klart og direkte udsagn, som kan krænke hans *face*, idet hun ikke pakker tingene bedre ind eller kommer med undskyldninger. Kim, derimod, fortæller høfligt, at

han tror, at der kan blive noget imellem dem. Det vides ikke med sikkerhed, om han mener dette, eller om han benytter sig af høflighedsprincipperne for at opretholde sit *face*. Melanie forsøger efterfølgende at redde stemningen, med tilføjelsen, at det har været rigtigt hyggeligt, og takker ham ligeledes for, at han kom. Hun forsøger her at redde sin direkte opførsel ved at sige noget positivt. Dette gør, at det ikke bliver helt så ubehageligt for ham, selvom han fik en klar afvisning. Igennem daten findes en klar *idealisering*, da hun kommenterer Kims mange fejl og mangler.

Sæson tre, episode ni (se bilag 4)

I denne episode er Melanie på date med fotomodellen Nikolaj. Hun har inden daten høje forventninger, og hun bruger lang tid på at vælge den rigtige bikini, inden de skal ud og vinterbade. Hun fortæller seerne, at det er en selvfølge, at Nikolaj vil vinterbade med hende, fordi han derfor får mulighed for at se hendes krop - og, som hun siger, er hendes krop jo perfekt (sæson tre, episode ni:05:33-05:40). Dette er et eksempel på *idealisering* overfor publikum. De søger fornemmelsen af det unikke, og dette ynder hun at give dem ved at påstå, at hun har et fantastisk ydre.

Hun møder Nikolaj ved havnen, hvor de skal vinterbade. Her dramatiserer hun begivenheden ved at sige, at vandet bliver hot, når hun kommer ned i det (sæson tre, episode ni:06:18). Efter badeturen tager de ud for at drikke kaffe og få varmen. De sætter sig på en café, og her begynder Melanie straks at udspørge Nikolaj om hans liv. Her falder samtalen på hans udseende:

Melanie: Når du er model, går du så meget op i dit udseende, sådan dit tøj og [...]din hud og alt sådan noget?

Nikolaj: Altså deet [...] Eh min, min, min øh... Som det ser ud nu øh, så vil jeg sige, det... det er ikke det helt store øh lige nu, men normalt så... Så gør jeg. Jeg, jeg går altid i noget tøj, som, som, som er fremme i skoene, og så...

Melanie: [...] Hvad eh, hvad har så fået dig til at tage det der tøj, du har på idag?

Nikolaj: Jamen øh... Det øh, hvad kan man sige, det er for at skille mig lidt ud fra mængden. Det er jo ikke fordi, at det er måske lige øh det mest, øh, hvad kan man sige, det er måske ikke det tøj, der giver det bedste førstehåndsindtryk...

Melanie: Hvorfor ikke tage noget tøj på, som man ved, der giver et godt førstehåndsindtryk på en første date?

(Sæson tre, episode ni:15:22-16:03).

Her kan man se, at Melanie ikke benytter sig af høflighedsprincipperne, og hun truer Nikolajs *face* med sine udtalelser. Hun sætter sig ikke ind i at skåne hans følelser, da hun spørger ham om,

hvorfor han har klædt sig sådan på. Her gøres der brug af ligefremhed. Han reaktion er tydelig - og han forsøger at redde sit eget *face* ved sit svar. Han forsøger at forsvare sig selv ved at lave undskyldninger for sit udseende, og Melanie er her, ifølge Goffman, hjerteløs, da hun sidder og ser på, at han kæmper med det. Hun tager ikke ansvar for, hvordan hun truer hans *face*, da hun gør det overlagt, og derfor er det en ondsindet handling.

Senere på daten er der endnu et eksempel på, at hun truer Nikolajs *face*. Hun opdager nemlig, at han har piercing i tungen:

Melanie: Har du ring- piercing i tungen!?

Nikolaj: Ja.

Melanie: [Griner her længe og åbenlyst] Ah, jeg havde ikke lige spottet den. [Griner igen] Åh.. åh nej. Tror du, det er frækt, at pigerne synes, det er frækt?

Nikolaj: Det er mange, der er mange, der synes, det er frækt. Det er også nogle, der ikke gør selvfølgelig. Der er nogle, der synes, det er klamt, og der er også andre, der synes, det... det er helt perfekt.

(sæson tre, episode ni:24:14-24:38).

Derefter er der tavshed, og det er tydeligt at se, ved denne udveksling, at Nikolaj ikke bryder sig om at høre dét, Melanie har at sige. Hun truer hans *face* voldsomt, da hun griner ham direkte op i ansigtet. Han forsøger igen at redde og opretholde sit eget *face* ved at argumentere for, at nogle piger finder det tiltrækkende, at en mand har piercing i tungen, men Melanie gennemskuer hans *face*. Hun finder det ikke frækt, og det er tydeligt, at det ikke er noget, hendes kommende kæreste skal have, og det er hun ærlig omkring - selvom dette sårer Nikolajs *face*. Deres samtale fortsætter derefter ved, at Melanie igen kritiserer Nikolajs ydre:

Melanie: Har du sat hår idag?

Nikolaj: Sådan halvt, vil jeg sige.

Melanie: Ja, du har lidt krøller i nakken.

Nikolaj: Ja, jeg havde også lidt travlt til morgen, men øh, sådan er livet.

(sæson tre, episode ni:25:05-25:15).

Her afbrydes optagelserne fra daten, og seerne får indblik i Melanies tanker omkring Nikolajs hår. Der ytres ikke en direkte mening om Nikolajs hår, men Melanie fortæller til kameraet: "Hvordan sætter man overhovedet sit hår halvt altså øh? Jeg synes bare, det ligner, at det slet ikke er blevet sat" (sæson tre, episode ni:25:15). Derefter fortsættes samtalen:

Melanie: Ja, men derfor kan man da stadig godt øh, lige gøre lidt ud af sig selv.

Nikolaj: Ja, men øh, hvis du har et øh, hvis du skal opstarte et firma ved siden af, så ved du også, hvor travlt du får.

Melanie: Nej, det ved jeg ikke, jeg har ikke prøvet det.

(sæson tre, episode ni:25:21-25:32)

Ved den sidste kommentar har Melanie rig mulighed for at være høflig og give Nikolaj ret i hans grund til manglende hårsætning. Hun kunne have nikket, eller blot smilet til ham og givet ham delvist ret. Dette vælger hun dog ikke at gøre, men er i stedet bevidst uhøflig og ligefrem.

Efterfølgende opstår der tavshed, hvor producerne har valgt at vedlægge en underlægningsmelodi, og dette er en understregelse af stævnemødets pinlighed. Endvidere kan det siges, at Nikolaj tydeligt forsøger at opretholde sit *face* igennem samtalen, via undskyldninger for sit udseende. Melanie spørger senere, om Nikolaj ikke har lyst til at vide noget om hende, for hun mener ikke, at daten har handlet nok om hende:

Melanie: Er der ikke noget, du har lyst til at vide om mig? Du virker ikke så interesseret i mig?

Nikolaj: Jo men, hvad kan man sige... Jeg synes, det... Jeg synes, det er lidt akavet, måske, men øh...

Melanie: Hvorfor?

Nikolaj: Jeg ved det ikke. Øh... Jeg synes, din personlighed, den er... den er meget, øh...

Melanie: Fantastisk!?

Nikolaj: Jaaah, hvis man kan kalde det det.

[Der er en lang stilhed mellem dem]

Melanie: Nå men tak og i lige måde.

(sæson tre, episode ni - 25:46-26:14)

Her er der endnu et eksempel på brugen af *face-work*. Melanie gør brug af ligefremhed, da hun spørger ham, om han vil vide noget mere om hende. Nikolaj er tydeligvis ikke tilfreds med daten og den måde, Melanie behandler ham på, og han forsøger at udtrykke sig på en pæn måde - for at skåne hendes *face*. Han får dog ikke mulighed for at tale ud, da hun afbryder ham og siger "fantastisk!?", og derefter forsøger han igen at skåne hendes *face* med sit svar, selvom det er tydeligt, at han ikke mener det. Her opretholder Nikolaj heller ikke sin rolle som date til perfektion; han har ikke *kontrol med sine udtryksmidler*, da hans ansigtsudtryk tydeligt viser, at han ikke mener det, han siger (sæson tre, episode ni:25:46-26:14). Dog benytter han sig tydeligvis her af høflighedsprincipperne, for han vil ikke krænke Melanies *face*, da han taler høfligt og pænt om hende (sæson tre, episode ni:25:46-26:14).

Igennem hele daten har både Nikolaj og Melanie brugt *face-work*. Melanie har igennem uhøflighed og ligefremhed ikke opretholdt sit *face*, hvor Nikolaj derimod har formået at opretholde sit *face* igennem høflighedsprincipperne. Der opstår ydermere en *idealisering*, da hun udbryder ordet "fantastisk", for det er her indlysende, at Nikolaj ikke er enig. Deres *face-work* er gennemskueligt.

Efter en reklamepause vender man tilbage til Melanie og Nikolaj, og dette gøres ved en håndsækning til seeren. Speakeren informerer: "I København går tiden langsomt på Melanies mareridts-date" (sæson tre, episode ni:35:48). Dette lægger op til det følgende, hvor Melanie sidder og fokuserer på alt andet end Nikolaj; hun kigger på sin mobiltelefon, og har siden til Nikolaj, derfor har hun ikke *kontrol over sine udtryksmidler*, da hun ikke opretholder en interesseret facade, men tværtimod bøjer sig væk fra Nikolaj. Hendes opførsel er uhøflig, og der opstår en pinlig tavshed mellem de to parter, hvilket understreges af en humoristisk underlægningsmusik (sæson tre, episode ni: 37:25-37:30). Endnu engang udfører Melanie ikke sin rolle tilfredsstillende, da hun ikke er en interesseret modspiller til Nikolaj, men derimod bare ignorerer ham. Daten afsluttes med, at de to går fra hinanden, helt enige om, at de ikke skal ses igen.

Sæson fire, episode et (se bilag 5)

I dette afsnit er Melanie på date med en mand ved navn Martin. Hun indleder episoden med at fortælle: "Hvis en fyr ikke kan leve op til mine krav, føler jeg også bare, at han fortjener at få sandheden at vide. The bitch is baaaack!" (sæson fire, episode et:02:00). Melanie ser frem til daten med Martin, da han, af udseende, lever op til hendes forventninger. Hun idealiserer hans kropsidealer ud fra billeder, som hun har set på Facebook, der viser hans veltrænede krop, og varme glød. Hendes idealiserer derfor sin virkelighed ud fra et billede af en flot mand, som kan opfylde hendes krav og kan dele hendes hverdag.

Melanie mødes med sin søster inden daten for at tale om Martin og hans udseende, og her bakker søsteren Melanie op. Efterfølgende ses et klip, hvor Melanie, til kameraet, fortæller, hvordan et flot ydre hos en date kan redde hele mødet imellem dem. Både mødet med søsteren - og Melanies efterfølgende ytringer til kameraet - er tydelig brug af *dramatisering*, som viser, at Melanie har et stort behov for et flot ydre. Melanie idealiserer og dramatiserer her, via sin udtalelse, at hun holder af at gå ud med fyre af afrikansk afstamning, hvis "bare de har en ordentlig raket" (sæson fire, episode tre:02:33).

Martin inviterer hende med på Statens Museum for Kunst⁴⁶, hvilket ikke behager Melanie, som mener, at et museum er for gamle mennesker, og at det er fuldt af gammelt lort (sæson fire, episode tre:11:02) - hvilket er en tydelig *dramatisering*. Hun har her ikke *kontrol med sine udtryksmidler*, da hun rynker pande og næse for at vise, at dette ikke er noget for hende. Melanie er her ligefrem med sine *udtryksmidler*, da de tydeligt viser, at hun ikke er interesseret i at gå på museum med Martin.

Inde på museet støder de på et billede, der viser en kvinde fra slavetiden, som er af mørk afstamning. I næste sekvens fortæller Melanie, at billedet må vise en fra Martins slægt, eftersom han er sort. Ligefremheden hos Melanie forulemper Martin, som, via et grin, forsøger at skjule sin overraskelse over hendes manglende høflighed. Han forsøger, ved dette grin, at redde sit eget *face*, så Melanies hårde kommentar ikke rammer ham. Efterfølgende kommer de frem til, at det måske i stedet er en mulig forfader, da de er af samme afstamning.

Melanie siger senere sin mening om museet, direkte til Martins *face*: "Serøst, hvor er det kikset, det her. Føler mig som en nørd!" (sæson fire, episode tre:11:41). Her sker igen en *dramatisering*, og endvidere krænker hun Martins *face*. Handlingen er overlagt og derfor ondsindet. Ved Melanies brug af *dramatisering*, forstærker ligefremheden, og hendes pointe kommer tydeligere til syne. Hun besluttede sig, allerede inden de tog ind på museet, for at have en ringe indstilling, hvilket også understreger, at hun ikke spiller sin rolle, som interesseret date, særlig godt. Når Melanie bruger ordet 'nørd', har det i denne sammenhæng derfor en negativt ladet betydning. Martin virker dog generelt overbevist og tilfreds med hendes fremstilling. Da han spørger hende, hvordan hun ser sit liv om fem år, er hendes svar: "Der bor jeg i Hollywood og er uddannet moderedaktør. Sammen med en rigtig lækker mand, som vil gøre alt for mig. Og vi bor i en kæmpe villa og har rigtig mange penge" (sæson fire, episode et:11:48). Dette er *idealisering*, og det sker, fordi Melanie er overbevist om, at det, at bo i Hollywood, er lig med et liv i overklassen. Melanie gør brug af *idealisering*, da hun fortæller om sine drømme, og dette kan stille Martin i en dårlig situation, da han nok aldrig kan leve op til hendes forventninger. På den måde er hun derfor ligefrem overfor ham, da hun indirekte fortæller, at han ikke er noget for hende.

Efter besøget på Statens Museum for Kunst spørger Martin hende, om hun har lyst til at tage med ud at få en drink. Efter betænkningstid overgiver Melanie sig, for nok er Martin ikke optimal, men hendes krop kan hun altid vise frem for andre (sæson fire, episode et:13:12). Der er her to begreber i spil på samme tid. Først *kontrol af udtryksmidler*, da hun - imens hun tænker over, om hun vil med videre - med sit ansigt viser utilfredsheden over Martin, og skepsissen overfor hans potentiale. Samtidig er begrebet *idealisering* i brug, fordi hun idealiserer sin egen krop, og den virkelighed, at andre mænd vil kigge efter hende. Melanie har tydeligvis ikke lyst til at fortsætte daten, og dette viser hun direkte til Martins *face* ved sit ansigtsudtryk. Hun skåner ham ikke, men ender alligevel med at tage med ham.

Da de sidder og får deres drinks, vil Melanie gerne have svar på, om Martin har samme kropsbygning, som billederne af ham antyder. Hertil svarer han ja, og hun spørger, om hun må mærke hans overarm. Ligeafstanden er her indlysende. Hun har intet problem med at komme tæt på ham for at afklare, om han lever op til hendes kropsidealer. Martin bliver smigret, grundet hendes positive reaktion over hans overarm, og det er et eksempel på, at ligeafstand ikke altid behøver at være negativt, hvis begge parter er indforstået med situationen. Bagefter falder snakken på musik:

*Martin: Det musik, jeg har lavet, som man rigtig kender, det var, da jeg vaaaaa
fjorten. Der var jeg-*

*Melanie: Da lavede du den der i MGP, den der [synger] 'Buster, Buster, hvor skal du
hen, Buster? Vi sku' på-'*

Martin: Ja.

Melanie: Ej, er det rigtigt?

Martin: Ja.

Melanie: Var det dig, der lavede den?

Martin: Ja.

*Melanie: Nå, det var bare en joke, det var bare den dårligste sang, der har været med i
MGP ever.*

Martin: Hvor er du vild!

[Melanie griner bare af Martin.]

Martin: Mener du det?

(sæson fire, episode et:25:19-25:42)

Her ses store problemer med deres *face-work*. Melanie lægger ikke fingrene imellem, og hun kritiserer åbenlyst Martins bidrag til Børnenes Melodi Grand Prix⁴⁷. Han tager ikke pænt imod det, og man kan se, at det går ham på, at hun har den holdning. Han forsøger dog at redde sit eget *face* ved at smågrine lidt sammen med hende og spørge, om hun virkelig mener det. Hun fortsætter sin ligefremhed, da hun fortæller, at hun selv lavede en sang, da hun var lille, men at den ikke kom med. Hun pointerer dog, at den var helt vildt god, hvortil Martin svarer: "Åbenbart ikke" (sæson fire, episode et:25:53). Dette er et angreb på Melanies *face*, og endnu et forsøg på at redde sit eget. Melanies comeback til dette er: "Den var da bedre end 'Buster, Buster!'" (sæson fire, episode et:25:54). Her er Melanie endnu engang utroligt ligefrem overfor Martin, og man kan se, at det krænker hans *face*. Martin ser igennem hendes forestilling om den idealiserede verden, med hende som den unikke og særprægede, og i stedet ser han hende som en person med alt for høje tanker om sig selv. Melanie reagerer dramatisk til kameraet, og fortæller, at hun har lyst til at slå ham, på baggrund af hans udseende og væremåde. Han bliver defensiv, og de to sidder og bliver en smule uvenner. Deres date ender med en kommentar om, at hun ikke vil se ham igen – endnu engang direkte til hans *face*. Her sker der ligeledes en *dramatisering*, da hun siger, at, hvis de tager på date igen, ender de på hospitalet, fordi de ikke kan enes (sæson fire, episode et:27:23-27:28). Her er Melanies ligefremhed endnu engang slående. Overordnet er hun ikke i tvivl om sin egen standard, og har derfor overbevist sig selv om sin egen rolle i den virkelige verden.

Hver gang, der er fokus på Melanie i et afsnit, afspilles hendes theme-song. Den lyder følgende: "I've got to have it! Dollars! Pounds! Rubies! Gold! I've got to have it!" (sæson fire episode et:02:06), og imens musikken afspilles, står hun ofte og gør sig til foran kameraet. Dette er et eksempel på det, Goffman kalder *dramatisering*, hvilket understreger hendes personlighed og hendes urimelige krav til personlig livsstil. I introen til sæson fire siger Melanie endvidere: "Når jeg ser mig selv i spejlet, ser jeg intet mindre end skønheden. Og det er lige, så det gør ondt i øjnene" (sæson fire, episode et:00:38), hvilket både er en form for *dramatisering* og *idealisering*. Det er *dramatisering*, da det ikke er muligt at få ondt i øjnene over skønhed, og *idealisering* fordi hun ser sig selv som skønheden - intet mindre. Det er tydeligt, når man analyserer Melanies dates, i forhold til Goffmans teori om roller, at Melanie tager sin rolle meget alvorligt. Hun er overbevist om, at sin rolle er ægte, hvilket kommer til udtryk igennem hendes mange videodagbøger til kameraet, samt den måde hvorpå hun interagerer med sine dates.

Hun er selv overbevist om, at hun lever op til den ideelle rolle - ud fra egne antagelser om, hvilke kvalifikationer man skal besidde som date - og dette er et tegn på *idealisering*. Når hun spiller sin rolle overfor publikum, fremstår hun derimod uægte, selvom hun mener, at hun fremstår som det

modsatte. Hun er endvidere rigtig god til at *kontrollere sine udtryksmidler*. Hun formår altid at opstille udtryk, der passer til situationen, da hun bevidst viser sine udtryk – også selvom hun er utilfreds.

Det kan dog ikke slås fast, om det er Melanies egne holdninger, der altid træder frem, for måske er det et påbud fra producerne, der gør, at hun opfører sig sådan. Dette kan være et virkemiddel til at fange seeren, samt at skabe den bedste reality-deltager.

Kay

Sæson fire, episode et (se bilag 6)

I episode et, sæson fire møder man Kay, som bor ude på landet i sit "*Morten Korch hus*". Her sidder Kay og en ven, i stuen, hvor de ser på billeder af Louise, som Kay skal på date med senere. Han fortæller om hendes silikonebryster, og gætter på, hvor mange milliliter, hun har fået lagt ind. Kays ligefremhed er slående, da han fortæller i detaljer om, hvordan hans date bør se ud. Samtidig dramatiserer han sit behov for store bryster, da han mener, at det er umuligt at være kæreste med en pige, som ikke har silikonebryster. Kay mener nemlig, at disse sidder korrekt og har den rigtige størrelse - hvis altså de indeholder den rigtige mængde milliliter. Samtidig er der en *idealisering* af den virkelighed, han lever i, hvor silikonebryster er den eneste form for bryster, han kan leve med. Han fortæller til kameraet: "Min drømmepige, hun skal være toplækker; store silikonebryster, veltrænet krop og så skal hun kunne bo i mit Morten Korch-hus på landet, hvor der er fred og ro" (sæson fire, episode et:06:53).

Kay møder Louise ved Randers Regnskov, hvor de skal ind og se på krybdyr. Kay fortæller til kameraet, at han er tilfreds med størrelsen på Louises bryster, og dette er endnu engang en *idealisering* fra Kay, der har en forestilling om, at de store bryster er en del af en perfekt virkelighed.

Inde hos krybdyrene forsøger Kay at få Louise til at holde en slange, men ender med at stå alene med den. Her forsøger han at fremstille sig selv som en rigtig mand, selvom han har problemer med sin *kontrol af udtryksmidler*. Han virker ikke helt tryk ved situationen, og hans rolle som modig mand er ikke helt gennemført. Han forarges dog over Louises reaktion på krybdyr, da han finder den overdreven, og konkluderer ud fra dette, at hun ikke kan bo på landet, hvis hun ikke kan holde en slange. Både *idealisering* og *dramatisering* kommer til udtryk her. *Idealisering* ses, fordi han fremstår som en modig mand, der tør holde en slange. *Dramatisering* kommer til udtryk, da Kay er af den holdning, at Louises reaktion overfor slanger er overdreven.

Daten fortsætter dog, og Kay tager Louise med på restaurant, hvor flere samtaleemner berøres. Kay bemærker igennem daten, at Louise har et irriterende grin. Dette kommenterer han til kameraet,

hvor han påpeger ligheden mellem hendes grin og Fedtmules, hvilket er en *dramatisering*. Til gengæld gør Kay brug af høflighedsprincipperne, da han undlader at fortælle sin mening direkte til Louises *face*, og dermed ikke krænker hende, da han ikke er ligefrem.

Senere på daten vil Kay gerne vide, hvor mange milliliter Louise har fået lagt i sine bryster:

Kay: Så har jeg siddet og kigget lidt, tænkte lidt. Hvor meget har du egentlig i?

Louise: [Griner] 600.

Kay: 600 milliliter? Så havde du ikke noget i forvejen eller hvad?

Louise: Åååårh lidt, men ikke særlig meget.

Kay: Har du fået lavet dem en gang eller to gange?

Louise: En gang.

Kay: En gang? Hvordan kan det lade sig gøre? Det er heller ikke i Danmark så?

Louise: Nej, i Sverige.

Kay: I Sverige? [...]

(sæson fire, episode et:31:01-31:26)

Her er Kays ligefremhed slående, især når man tager til overvejelse, at de først lige har mødt hinanden. Han lægger ikke fingrene imellem, da han vil vide noget om Louises bryster. Louise tager det dog meget pænt, og hun er her god til at opretholde sit *face* – også selvom hans ligefremhed er så nærgående. Kay er ikke bare ligefrem, fordi han er interesseret i hendes bryster, men han er også hjerteløs, da han kommenterer, at hun nok ikke havde nogle bryster, før hun fik lavet silikonebrysterne. Dette krænker sandsynligvis Louises *face*, men det lykkedes hende dog at opretholde en pæn facade og besvare hans spørgsmål.

Men den kræsne Kay har bemærket, at Louise sidder og knipses sine negle mod hinanden. Dette fremprovokerer en lyd, der får Kay til at konstatere, at han ikke vil se Louise igen. Dette - oveni i hendes Fedtmule-grin - er ikke tiltalende for ham. Det er en tydelig *dramatisering* af Louises væremåde, som gør det umuligt for ham at mødes med hende igen.

Kay følger generelt, igennem hele afsnittet, høflighedsprincipperne, da han fremstår venlig og derfor opretholder en god stemning, da han ikke støder hendes *face*. Det er først foran kameraet, at han løsner tøjlerne og fortæller sin mening ligefrem. Han spiller derfor sin rolle fyldestgørende og uden mange fejl. Hans gode optræden krakelerer i slutningen af daten, da han spørger Louise, om det har været en god date. Til dette svarer hun ja, og hans respons til dette er: "Det synes du?" (sæson fire, episode et:38:13). Her er det tydeligt, ved hans betoning og *kontrol af udtryksmidler*, at han er uenig.

Igennem vores arbejde med *For lækker til love*, hvor vi har analyseret Melanie og Kay ved brug af Goffmans begreber, står det tydeligt, at disse er med til at forstærke ligefremheden i serien. Ligefremheden forstærkes, når Melanie og Kay gør brug af *idealisering* og *dramatisering*. *Kontrol af udtryksmidler* intensiverer ligeledes ligefremheden, når deltagerne udtrykker deres holdninger. Goffmans *face-work* ser vi også, da ligefremhed og høflighed kommer til udtryk i serien. Vi ser dog at høflighedsprincipperne benyttes, og det er fx tydeligt, at Kay er langt bedre til at benytte disse, end Melanie er.

Kultur- og medieanalyse

For at kunne vurdere, om reality-tv har en påvirkning på kulturen - og i den forbindelse mennesket - vil vi foretage en medie-baseret analyse af *For lækker til love*, der fortsat tager udgangspunkt i Melanie og Kay. Denne medie-baserede analyse understøttes af en kulturanalyse, for på den måde bedre at kunne konkludere, hvorledes reality-tv muligvis kan have en påvirkning på kulturen.

Begge deltagere fra *For lækker til love* er gode eksempler på det, Matheson kalder, *reality plus*. De egner sig til at være på fjernsyn, da de gode til at skabe underholdende øjeblikke. Derfor tager Melanies personlighed sig godt ud på kameraet. Der er muligvis mange, der mener, at hun er særdeles dramatisk, og at hun har nogle urimelige krav. Dette vil sikkert ikke dæmpe folks kærlighed til Melanie. Hun underholder - på godt og ondt - seeren, og dette er netop essensen af at være *reality plus*. Det er hendes personlighed, der er underholdningsværdien - det er ikke lokaliteterne, hun besøger eller personerne, hun møder. Det er Melanie selv, der er relevant, da det er hende, der fanger seerne, og hende, de vil se. Hendes fængende kommentarer gør hende til den person, hun er - og, på grund af disse, er hun underholdende. Dette understøttes i en artikel i Berlingske af journalisterne Møller og Rahbek, som påpeger vigtigheden i at levere underholdning:

..har danske unge de seneste år ligeledes kunne stifte bekendtskab med Kongerne af Rødmø, Fristet, Divaer i junglen, Singleliv, For lækker til love og mange andre realityprogrammer på især Kanal 4, Kanal 5 og TV3. Fælles for programmerne er, at mange deltagere er leveringsdygtige i citater og betragtninger a la Amalies, og at de er populære blandt en del unge TV-seere.

(Møller og Rahbek 2012)

Leveringsdygtige citater og betragtninger er derved med til at skabe succesfuld underholdning. Ligesom Melanie er Kay leveringsdygtig i citater og betragtninger. Han underholder og forarger publikum, og han lever efter en ide om et glansbillede af virkeligheden, der slet ikke hænger sammen. Det kan da diskuteres, om det er et bevidst valg fra producerne side, at de netop har valgt at caste personer, der kan leve op til de givne roller, der allerede afspejler deres eksisterende personligheder. Det kan derfor siges, at der ofte bliver valgt unge mennesker med underholdende personligheder, som blot kræver en hjælpende hånd for at blive leveringsdygtige af godt tv.

Netop fordi begge personer er *reality plus*, gør det noget specifikt ved seerne. Seerne vil gerne se en smukkere udgave af virkeligheden, og dette ønske opfylder både Kay og Melanie. Disse to personer er specifikt udvalgt af producerne, fordi de kan underholde, og fordi de skaber en respons hos seerne. Havde de ikke skabt denne respons, havde det ikke været underholdende at se *For lækker til love*. Der findes mange eksempler på, hvordan *For lækker til love* ikke hænger sammen med virkeligheden. Der lægges ikke skjul på disse opstillede sekvenser i afsnittene, og derfor er det tydeligt, at publikum må være klar over, at producerne har haft en finger med i spillet - og dette burde være tydeligt for den kritiske seer. Fx er hele den ovennævnte samtale imellem Melanie og Martin et bud på *reality plus*. Deres samtale om MGP virker meget manipuleret. Det virker som en opstillet situation, at Melanie lige pludselig nævner præcis dén sang, Martin har deltaget med i MGP. Her er det muligt, at producerne af *For lækkert til love* har researchet Martin og derefter fortalt Melanie, at han har været med i MGP - og bedt hende om at nævne det. Dette er ydermere et slags pseudo-event, og det ville højst sandsynligvis ikke være sket, hvis ikke der havde været et kamera til at optage hvert et øjeblik. Det er ganske tydeligt, at situationen virker opstillet, og selvom den opmærksomme seer er klar over dette, vil denne alligevel tro på, at situationen er ægte. Dette opstillede pseudo-event kan alligevel skabe en voldsom reaktion fra seerne, fordi Melanie har en uforskammet opførsel - og det er nok præcis derfor, at producerne har opstillet den. Det, at seerne tror på ægtheden, er ligeledes, det Story kalder for *false consciousness*, da det giver et forvrænget billede af forholdene. Et andet eksempel på dette ses fx også ved, at Melanie - lige inden hun skal møde Martin - fortæller seeren, at det ville være kedeligt, hvis de skulle på museum. Hun har kun fået at vide, at hun skal møde op i Sølvgade i København, og derfor har den opmærksomme seer måske tænkt, at det er muligt, at Martin derfor har intentioner om at gå på museum. Det kan virke opstillet, at Melanie - inden hun ved, hvor daten skal foregå - kommenterer, at hun ikke vil på museum. Ud af alle muligheder nævner hun netop dén ting, Martin har valgt - og derfor virker det opstillet. Efter daten er foregået, kan producerne have bedt Melanie om at udtrykke, at hun ikke vil på museum. På den måde skabes der drama på skærmen, og seerne bliver mere interesserede. Hvilket er endnu et eksempel på *reality plus*.

Desuden vil reality-deltagerne ofte blive bedømt ud fra seernes egne etiske holdninger. Ifølge Escoffery vil der altid være en form for respons, når man ser reality-tv, og hvis ikke deltagerens ord godtages som sande, vil man i stedet dømme dem ud fra egen etik og moral. Når Melanie fx sidder på date med Nikolaj, og griner ham direkte op i ansigtet, kan to former for respons opstå fra seeren: Enten kan seeren mene, at hun er uforskammet, og derfor tænke, "Sådan ville jeg aldrig selv gøre", for på den måde kan seeren få det bedre med sig selv. Eller seeren kan tage hendes opførsel til sig og tænke, "Jamen, det er da grimt at have en tungepiercing" og senere opføre sig på præcis samme måde og tillægge sig selv de samme standarder. Kay har ligeledes scener, som virker opstillede. Et eksempel er situationen, hvor han fremviser billeder af Louise, og gætter at hun har fået lagt 600 milliliter silikone i brysterne. Dette viser sig senere at være præcis dén mængde, hun har fået lagt i sine bryster, og derfor virker det opstillet, at Kay gætter rigtig, blot ud fra enkelte billeder. Her kan der muligvis igen være tale om, at producerne har bedt ham nævne netop dette.

Mathesons begreb *hyper-real* er også at finde i *For lækker til love*. Det ses op til flere gange, at Melanie er et eksempel på dette, da hun gerne vil leve i en verden, der lever op til hendes høje standarder. Hun har fx en stor drøm om at komme til at bo i Hollywood sammen med kendte mennesker. Her anses paradokset mellem den opstillede virkelighed og den faktiske virkelighed som næsten udvisket, og folk finder det virkelighedstro. Melanies mange udtalelser om, hvor smuk og dejlig, hun finder sig selv, understreges af Mathesons begreb, da hun tydeligvis er mærkbart påvirket af berømmelse - altså fame. Dette understreger endvidere hendes ønske om at blive Hollywood-frue, da disse ligeledes anses som meget glamourøse. Hun ønsker sig brændende dette liv i Hollywood, og hun mener selv, at hun er en perfekt kandidat til at opnå dette. Berømmelse er vigtig for hende, da hun gerne vil være kendt, og at folk skal finde hende ligeså unik, som hun finder sig selv. Det er en kendt faktor igennem serien, at Melanie gerne vil være sangerinde - og altså være kendt - hvilket understreger antagelsen om, at hun er *hyper-real*. Dette tydeliggøres endnu mere, når hun fx siger: "Jeg gider ikke at være underklasse, jeg skal være overklasse, for det er der, jeg hører til." (sæson fire, episode et:01:52). Netop denne udtalelse er også et eksempel på *normalizing judgment*, da hun - ved udtalelsen - antyder, at det er normalt, at leve et liv i overklassen.

Normalizing judgment kommer desuden til udtryk via Melanie, da hun kun ser sig selv have en fremtid i Hollywood. Her anses et Hollywood-liv som den normale og rigtige måde at leve på - med masser af penge og masser af materialistiske goder. Det er kun dét, hun ønsker, og alt andet er ikke godt nok. Det samme gælder, når hun søger en kæreste: Hun har en række krav, der skal opfyldes,

og hun ønsker det perfekte, intet mindre. Dette er *normalizing judgment*, fordi Melanies holdninger til både livsstil og dating muligvis kan påvirke seeren.

Da Melanie optræder i tv, får hun, ifølge Matheson, en vis magt over seerne, og kan dermed påvirke seerne til at agere som hende. Hendes holdninger og meninger kan have en indflydelse på seerne, og derfor kan det også påvirke den kultur, seerne lever i. Hvis seerne ikke er opmærksomme på de budskaber, som deltagerne i *For lækker til love* udsender, følger de ikke Storys begreb om *ideological forms*, da de ikke stiller sig kritiske til medieteksten og dermed bliver påvirket.

Der findes ligeledes *normalizing judgment*, da Kay - overfor seeren - antyder, at han kun er interesseret i piger, hvis de har silikonebryster. Han udsender altså budskabet om, at det er nemmere for en pige at finde en partner, hvis hun har fået lavet silikonebryster. Det kan desuden have den påvirkning på seerne, at de tror, at de - på grund af dette - skal have silikonebryster for at se 'normale' ud. Her udtrykkes begrebet *false consciousness*, idet Kay udsender forvrængede billeder af, hvordan en kvindekrop bør se ud, hvilket kan medføre dårligt selvværd hos de seere, der ville føle sig truffet over ikke at besidde den perfekte kvindekrop.

Programmets koncept om dating kan ligeledes rykke ved den nuværende kultur omkring måden, man dater på. Det skyldes den stærke ligefremhed, der fremgår i programmet, da især Melanies fremtoning virker meget stødende på de personer, hun tager med på date. Her ses *normalizing judgment*, da Melanie og Kay kan have indflydelse på seernes holdninger, og dermed også på deres væremåde i datingkulturen. Man kan da stille spørgsmålet, om den normale fremtoning - i form af høflighed - vil forsvinde, hvis tendensen om stærk ligefremhed fortsætter sin indvirkning på den ukritiske seer. Til gengæld kan ligefremheden også ses ud fra et mere positivt aspekt i form af, at man ikke opbygger falske forhåbninger til en person, der ikke gengælder interessen. Man slipper derfor for de mange spekulationer og de eventuelle bekymringer, der kan opstå efter daten, og man kan i stedet komme videre med sit liv. Det kan dog stadig opfattes som et problem, hvis tendensen spreder sig til dagligdagens høfligheder, for derved kan det resultere i en mere respektløs opførsel. Opbygningen af de forskellige dates stemmer overens med virkeligheden, da det er normalt at tage ud på en oplevelse, som skal knytte to personer sammen. I programmet går de ud og spiser, går på museum og vinterbader, alt imens de udveksler historier og holdninger fra deres liv. Der, hvor det ikke længere kan betegnes som en normal date fra det virkelige liv, er, når holdningerne og meningerne ikke dækkes af høflighedsprincipperne, således at de to personer krænker hinanden. Sådan ville en date, efter normale omstændigheder, formegentlig ikke forløbe, da man så vidt muligt altid benytter sig af høflighedsprincipper for at tage sig bedst ud foran en date. Kay er et eksempel på dette, da han, under det meste af sin date, er høflig overfor Louise, selvom han er

tydeligt utilfreds med hende. Han lever dermed op til den normale opførelse, som forventes på en date, hvilket Melanie er en modsætning til. Melanies optræden krakelerer, og hun krænker personerne, hun er på dates med.

Ifølge Story kan reality-tv opfattes som lavkultur, fordi det hverken er af historisk betydning eller har indflydelse på vores samfund. Højkulturen er indbefattet af kvalitet og sætter derfor sit præg på samfundet, hvorimod reality-tv ikke kan betegnes som et kvalitetsprogram. Reality-tv er dermed ikke indbefattet af højkultur, selvom det kan have en påvirkning på vores kultur. På trods af, at det ikke opfattes som en del af højkulturen, er det stadig det, der bliver "besøgt" mest i hverdagen, da det oftest er "det smageløse og komiske, som er elsket af masserne, men hadet af kritikerne" (Michael 2013).

Fænomenet reality-tv må derfor siges at være en del af Storys begreb *lived cultures*, da det kan opfattes som begivenheder, der binder folk sammen. Folk bindes sammen via smalltalk og debatter, og disse kommer til at fungere som tilflugtsemner, der er lettere at diskutere end hverdagens alvorlige emner. Melanies opførelse er et godt eksempel på et smalltalk-emne, da hendes kommentarer, i samspil med producerens indvirkning, fx i form af musik, udgør komiske indslag, der er lette at forholde sig til og diskutere i hverdagen. I normal omtale vil reality-tv ikke blive betegnet som en del af vores kultur og dermed ikke en del af begrebet *signifying practices*. Men i og med, at reality-tv fylder så meget på den danske sendeflade, og stilles til diskussion i diverse medier, kan det ikke undgås, at reality-tv bliver en del af hverdagens rutine og dermed en vane - at man skal se reality-tv for at være med på debatten.

I et læserbrev til Politiken skriver den 17-årige gymnasieelev Martine Amalie Krogh, at hun, igennem hele sin ungdom, har set reality-programmer, fordi det bare er noget, man gør. Dette understøtter Storys begreb om *lived cultures*, da Krogh antyder, at reality-tv er noget, der binder folk i samfundet sammen. Selvom hun mener dette, sætter hun stadig spørgsmålstegn ved, hvorvidt der faktisk er substans i alle disse reality-programmer (Krogh 2012). Hun skriver blandt andet:

Jeg har grinet af Gustav og alle de andre fra 'For lækker til love', og indrømmet følt mig godt underholdt. Ikke mindst har jeg fuldt med i livet hos familien fra Bryggen og hygget mig med det, på trods af at det nødt er noget, jeg siger højt foran andre mennesker. Jeg har tænkt meget om de programmer, TV3 producerer [...]. Nok synes jeg, 'Paradise' er med til at påvirke min generation i en negativ retning. Og ja, jeg

*synes også, at 'For lækker to love' [sic] bare er et program designet til at udstille ikkebegavede unge mennesker født med en guldske i munden, men ærlig talt – **who cares?***

(Krogh 2012)

Her står det tydeligt skrevet - fra en pige, der har været ung med disse programmer - at hun ikke helt er klar over, hvorfor hun ser dem, men at hun gør det. Hun påpeger endvidere, at hun synes, at reality-tv påvirker hendes generation i en negativ retning, på grund af de ting, de viser i tv. Blandt andet kritiserer hun også TV3's *Fristet*⁴⁸ for at skyde en kalv på åben skærm. Dette er ikke noget - mener hun - man bør vise i tv, og hun er tydeligt påvirket af det. I læserbrevet virker det som om, at hun er bange for, hvad disse reality-programmer gør ved generationen af unge. "Det gav stof til eftertanke, da programmet så var slut, og der gik en times tid, hvor jeg havde dårlig smag i munden over, at den slags programmer bliver produceret i dag med min generation som målgruppe" (Krogh 2012), skriver hun ydermere. Hendes læserbrev har skabt en del debat - og mange andre unge har kommenteret hendes holdninger, hvor de giver hende ret i de påstande, hun fremstiller. Dette kan blandt andet også ses i følgende artikel af Møller og Rahbek, som blev skrevet et par uger efter.

De skriver, at det kun er en særlig gruppe af mennesker, der bliver repræsenteret i reality-tv, og dette bakkes op af Elise Lykke, som er tv-caster. Hun har castet til mange forskellige reality-programmer, og hun fortæller, hvorfor det er de mindre intelligente mennesker, der har tendens til at medvirke i reality-tv:

Folk, som er kloge og vil have en uddannelse, har tilbøjelighed til ikke på samme måde at træde ud af de firkantede rammer. Og det er ikke underholdende at se på. Den slags typer træder ikke ud af boksen, hvorimod der ikke er mange som Amalie og Sidney Lee. Det er ikke lige dem, man møder i kantinen eller på sin skole.

(Møller og Rahbek 2012)

Her står det klart og tydeligt, hvordan casting til reality-tv foregår, og dette forarger Krogh. Hun mener ikke, at reality-tv viser det rigtige billede af unge mennesker i dagens samfund, da reality-deltagerne er amoralske og uintelligente. Hun siger ydermere om sin egen generation, at de "... er mere intelligente og medmenneskelige, og [...] vil gerne gøre noget for at forbedre verden" (Møller og Rahbek 2012).

Denne analyse er med til at påpege, at reality-programmet *For lækker til love* kan påvirke vores holdninger og vores syn på verden, fordi de blandt andet normaliserer holdninger og livsstil. Reality-tv gøres desuden til en debat i mange medier, hvilket er med til at binde folk sammen og dermed gøre det til en del af vores dagligdag. Reality-deltagernes meninger kan give os et forvrænget billede af verdens reelle virkelighed, og ligeledes fordreje billedet af nutidens ungdom, hvilket påpeges af Kroghs læserbrev. Ligeformheden spiller også en stor rolle, da det er den, via reality-deltagerne, som kan være med til at ændre vores egen væremåde, hvilket understøttes af producernes elektroniske virkemidler.

Diskussion

Det moderne samfund er på mange måder et privilegium for os. Det kendetegnes blandt andet ved dets mange muligheder, og derfor ligeledes valgmuligheder. Hver dag skal der tages stilling til mange forskellige beslutninger, fx om man skal købe økologi eller ej. Disse overvejelser var ikke en del af menneskets dagligdag i bondesamfundet, da valgmulighederne var færre og menneskets status var forudbestemt, idet bondesønnen almindeligvis overtog gården efter sin far.

Det kan derfor diskuteres, om mennesket i dag ikke er bundet til de elementer, der førhen gjorde sig gældende. Man er nu herre over eget liv og beslutninger, og dette er et stort ansvar. Man bestemmer selv, hvad fritiden fyldes med; om man går på café med en ven, i biografen med sin kæreste eller sidder hjemme i eget selskab foran fjernsynet. Dette behøves ikke at være krævende, da der, i det moderne samfund, er mange valgmuligheder i tv'et, og især én genre har vundet stort indpas på den danske sendeflade - nemlig reality-tv. Genren omtales ofte som værende mindre krævende end andre genrer, og dette kan skyldes et banalt indhold og den ofte begrænsede information. Derudover er handlingerne ofte af vante hverdagssituationer, som fx dating, madlavning og børneopdragelse.

Reality-tv kan muligvis sammenlignes med fastfood⁴⁹. Det er nemt tilgængeligt og kræver ikke meget; hverken forberedelse eller høj koncentration. Det kan diskuteres, om det er en af årsagerne til, at mennesket er interesseret i denne genre, og at den derfor fylder så meget på tv. Ligeledes tænker befolkningen måske ikke over, hvad de ser i fjernsynet, og at det måske strider imod egne moraler, principper og værdier. Det samme gælder den nemme fastfood, som man, i nuet, måske indtager uden store overvejelser. Således tænker man ikke over, hvad man indtager, når man ser reality-tv.

Reality-tv har en tendens til at overskride grænser i samfundet for derved at opretholde en spænding for seerne. Mennesket elsker at have med det grænsesøgende at gøre. Derfor kan det diskuteres, om

mennesket er villigt til at se bort fra værdier og moral, og derfor i mindre grad tænke over påvirkning - hvad end den er negativ eller positiv (Bondebjerg 2008:496).

Hvis mennesket selv må tage ansvar for dets beslutninger, må det derfor også tage valget om at se de forskellige typer af reality-tv. Kan det derfor være fristende at beskyjde andre, hvis det skulle have påvirkning på samfundet og kulturen? Er det personen selv, der bærer ansvaret? Er det forældrene? Er det samfundet? Eller er det tv-stationerne, der bærer ansvaret? Måske er det nemmest at give tv-stationerne skylden, da de afgør, hvad der vises i fjernsynet? Mange vil måske skubbe beslutningen fra sig, og i stedet for at tage dette ansvar selv, skubber de det hen på nogle andre. Men er det ikke – i bund og grund – personers eget valgt, hvad de ser i tv?

Man kan muligvis ikke undgå at tage beslutningen selv, og hvad enten dette er bevidst eller ubevidst, tager man stilling til, hvad man ser – og dermed støtter.

Morten Mogensen, der er programchef på TV3, siger følgende:

Jeg synes, at det er relevant at diskutere TV-programmer, men jeg kan ikke genkende, at unge vælger vores programmer fra. Vi stiger faktisk blandt den unge målgruppe, og det er det, jeg forholder mig til. Vi synes på ingen måde, at vi appellerer til laveste fællesnævner. Vi underholder vores seere, og vi har flere end nogensinde, der har meldt sig til næste omgang "Paradise Hotel", siger han.

(Møller og Rahbek 2012)

Det er forunderligt, at seertallet stiger hos TV3, når Krogh – og andre unge mennesker – tilsyneladende ikke mener, at det er godt og fornuftigt tv. Dog påpeger hun, at hun alligevel ser reality-programmer, selvom hun er af denne holdning. Sofie Jensen besvarer Kroghs læserbrev. Hun er ligeså forarget som Krogh over den udvikling, der er sket i reality-tv, men alligevel indrømmer hun dog, at det er de unge selv, der er med til at holde dem i live:

Jeg er så forarget over hvordan TV3 ser på samfundet og danner forbilleder for danskernes fremtid, kan det være rigtig? skal de have lov til det? Jeg er så enig med dig, det skal stoppes omgående, det er dårlig forbilleder, men vi bidrager selv til at de viser det, vi ser det jo? Men hvorfor når man egentlig bare sidder og bliver sure og indebrændt. jeg er træt at syge reality pogrammer, som leder vores samfund vildspor.[sic]

(Krogh 2012)

Her taler Jensen om, hvordan reality-tv er med til at lede vores samfund på vildspor. Der er sikkert flere faktorer, der spiller ind, som kan have dårlig påvirkning, og nogle af disse kan muligvis være kropsidealer, manglende morale og ligefremhed.

Igennem arbejdet med *For lækker til love* har det været tydeligt, at ligefremhed ses klart i programmet. Det kan dog diskuteres, om hvorvidt det ses i andre reality-programmer. Vi har analyseret os frem til, at den slående ligefremhed, der ses i programmet, kan have en påvirkning på menneskene og på kulturen. Men ses der også en påvirkning fra andre reality-programmer? Hvis vi havde valgt at arbejde med et andet reality-program - fx *Paradise Hotel* eller *De unge mødre* - havde vores opgave nok set helt anderledes ud. Her havde det måske været nødvendigt at fokusere på en anden form for påvirkning, end ligefremhed. Vi kunne nok analysere os frem til, at der ses en påvirkning fra andre reality-programmer, og at kulturen også rammes af disse - hvilket Krogh også understøtter i sit læserbrev.

Men uanset hvilke faktorer, der spiller ind og påvirker modtageren negativt, vil der også være faktorer, der påvirker positivt. Fx kan reality-tv give indblik i en anden verden, og man kan måske få modbevist nogle af sine fordomme:

[...] kvinderne ser De Unge Mødre på nogenlunde samme måde, som de ville kigge ind i et bur i Zoologisk Have. De veluddannede kvinder får mulighed for at studere individer, som de dårligt vidste eksisterede og aldrig kommer i kontakt med til hverdag. På den ene side fascinerer synet. På den anden side får det sarkasmen frem i de veluddannede, som selv lægger stor vægt på karriere, selvstændighed og bevidsthed om verden.

(Hoffmann 2009)

Reality-tv rejser mange spørgsmål, og menneskene, der deltager, går imod normen – og dette forarger samfundet. Der er en mulig påvirkning, som den kritiske seer er klar over. Alligevel vælger mange at se reality-programmerne, da de finder dem fascinerende, underholdende og let fordøjelige – ligesom fastfood.

Perspektivering

I samfundet ses en tydelig digitalisering, og denne har muligvis stor indflydelse på brugen af ligestrethed i samfundet. Alle mennesker bestemmer selv, hvad de bruger deres fritid på. I større omfang bruges tiden på sociale medier og tv-programmer, og dette tager tid fra social kontakt. Disse sociale medier er med til at skabe tryghed for mange unge mennesker, da man - ved brug af disse - undgår social kontakt. Goffmans *face-work* er i disse sammenhænge ligeegyldigt, da man her ikke skal tænke på at opretholde *face*. Man kan sidde trygt derhjemme og reagere, som man har lyst til, og det er desuden også langt tryggere at krænke andres *face* over en computerskærm. Her bliver man nemlig ikke konfronteret med sine handlinger, og føler sig måske derfor ikke som et ondt menneske, selvom det er en overlagt handling.

Denne større digitalisering skaber muligvis også et behov for mange unge mennesker – et behov for at blive kendt. De sociale medier er en del af denne berømmelsestendens, og på mange måder er det blevet nemmere for mennesket at opnå berømmelse. Via mange sociale medier er det blevet nemmere at realisere sig selv, og desuden benytter mange headhuntere⁵⁰ disse medier til at skabe kontakter. Headhuntere bruges fx også til at finde deltagere i reality-programmer.

De mange reality-programmer giver almindelige mennesker mulighed for at medvirke i landsdækkende tv. Mange mennesker går langt for berømmelse, også selvom det kun varer i fem minutter. På trods af, at det er blevet nemmere at blive kendt, er det en fordel, at man på en eller anden måde skiller sig ud. Tv-stationer søger mennesker, der tør at gå imod strømmen, fx som man ser i programmet *For lækker til love*. Det er derfor nok ikke det "almindelige" menneske, man møder og omgås i dagligdagen, der ses i disse programmer, men oftere mere specielle mennesker, som er lidt anderledes.

Men hvad har det af betydning for samfundet og kulturen i fremtiden? Det er formentligt de unge mennesker, der er mest udsatte i forhold til denne genre, da de kan være mere modtagelige end andre aldersgrupper; det er muligvis også den aldersgruppe, der ser mest reality-tv. Men opfatter de helt unge og modtagelige egentlig reality-tv som så stort et problem, som den lidt ældre generation gør? De er opvokset med disse programmer, og de er opvokset med denne digitalisering, og ser måske ikke problemet (Bondebjerg 2003). De kender ikke til andet, og derfor skelner de ikke mellem de moralske aspekter og grænsesøgende tv. De overvejer måske ikke, hvad de ser, og at det kan have dårlig indflydelse på dem – i stedet godtager de nok alle aspekter af programmerne og viderefører det muligvis til eget liv og sociale sammenhænge.

Konklusion

“For hvad hjertet er fuldt af, løber munden over med” (Biblen Matt 12:34), kan der læses i tolvte kapitel af Matthæusevangeliet. Vi valgte at åbne opgaven med dette citat, da det omhandler påvirkning på mennesket og kulturen. Det kan tydes således, at det, vi fylder os med i hverdagen, *vil løbe ud af vores mund*, og derfor have påvirkning på os. Hvad mennesker ser, påvirker deres handlemåder. Derfor er det relevant at nævne i arbejdet med, hvordan reality-tv påvirker kulturen. Dette finder vi interessant, da det allerede stod klart for årtusinder siden, at det, som mennesket fylder sig med, vil det påvirkes af. Dette gamle bibelske skriftsted kan stadig være aktuelt i vores samfund, hvilket kan ses ved en problemstilling som denne. Hvis mennesket bliver påvirket af det, det ukritisk fylder sig med, vil reality-tv have en påvirkning på kulturen. Denne overordnede antagelse om, at mennesket bliver påvirket af det, det oplever, understøttes i vores opgave ved hjælp af vores analyse af menneskers roller i hverdagen.

Ud fra de begreber, vi har beskæftiget os med i analysen, ser vi, hvordan ligefremhed er dominerende i reality-programmet *For lækker til love*. Det ses tydeligt, at disse begreber – *dramatisering, idealisering og kontrol af udtryksmidler* – er med til at forstærke ligefremhed, når deltagerne benytter sig af dem. Derfor kan man se, hvordan Goffmans begreber om rollespil i hverdagen kan bruges til at analysere reality-tv. Desuden er det også tydeligt, at Goffmans teori om *face-work*, samt høflighedsprincipperne, er til stede i serien, og benyttes ofte. Disse begreber er endvidere med til at præge og påvirke seeren, når de benyttes i programmet.

Denne udprægede ligefremhed kan udgøre en trussel mod høflighedsprincipperne, og derved en trussel mod hvorledes mennesker, i sociale sammenhænge, interagerer. Dette har en direkte indflydelse på vores kultur, da sådanne en opførsel vil komme ud over skærmen og påvirke modtageren. Dette konkluderes via Mathesons teori om reality-tv.

Igennem den selektive tilgang til, hvilke deltagere man indfører i reality-programmerne, vælger man gerne personligheder med stor *idealisering*, hvilket giver mulig indflydelse på samfundet. Hvis seeren derfor ikke stiller sig kritisk overfor de reality-programmer, der ses, kan der ske en påvirkning på seerne, da de uden filter antager det som relevant viden. Vi påviser en mulig indflydelse ved brugen af Kroghs læserbrev, hvor hun fortæller, hvorledes reality-tv kan give et forvrænget billede af nutidens unge, og hvordan verden virkelig ser ud. Der påvises igennem hendes læserbrev også, hvor vigtig det er at have en kritisk tilgang til alt tv, og dette understøttes af andre unge, der er enige med hende. En mulig påvirkning sker ikke nødvendigvis med det samme, men opstår i følgende samtaler seerne imellem. Unge kan især stille sig ukritiske overfor de programmer, de ser, og derfor kan man forestille sig at de, i efterfølgende indbyrdes samtaler, ligeledes forholder sig ukritiske. Påvirkningen sker altså muligvis sekundært seerne imellem. Samfundets syn på

virkelighed kan af den grund forvrænges, og netop dette kan have indvirkning på kulturen på længere sigt, men dette er naturligvis ikke sikkert. Det forvrængede syn skabes ud fra den generelt manglende kritik, samt accepten af "falskhed" som ægte. De ved, at reality-tv ikke – i ordets betydning – er virkelighed, men de vælger at anse det som ægte.

Det kan siges, at *For lækker til love* ikke kun kan have indflydelse på kulturen, men også kan have indflydelse på datingkulturen. Deltagerne viser, hvordan det er muligt at opføre sig på en date, og dette kan præge kommende generationer. Denne påvirkning kan vokse i takt med, at reality-tv fylder mere på den danske sendeflade, og dermed er det blevet en mere almindelig del af samfundet. Derfor anser befolkningen ikke længere reality-tv som værende noget nyt og anderledes, men blot en del af tv-kulturen. Derfor stiller de sig måske ikke så kritiske overfor det, som de gjorde, da det første reality-program blev lanceret.

Vi er kommet frem til, igennem opgaven, at reality-tv har en overordnet negativ påvirkning på kulturen, da de typer, der vælges til disse programmer, er med til at forstærke, hvordan seeren modtager reality-tv. Fordi de er så karikerede – hvilket kommer til udtryk gennem Mathesons begreber – ses deres holdninger tydeligere, og derfor påvirkes modtageren i højere grad.

Derfor er det vigtigt, at den enkelte seer sorterer den dårlige indflydelse fra, således at samfundet ikke påvirkes negativt. Det skal dog nævnes, at der kan findes positiv påvirkning i programmerne, dog er det ikke den overordnede faktor. Endvidere kan reality-tv også anses som noget positivt, da det bruges til at diskutere etik og moral, og derfor skal seerne tage stilling til egne holdninger, og på den måde reflektere over egne værdier og grænser.

Det kan derfor konkluderes, at reality-tv, ligesom mange andre fænomener, har flere sider. Dog mener vi, at det – ved denne opgave – kan påvises, at *For lækker til love*, og andre lignende reality-programmer, hovedsageligt har en negativ påvirkning. Denne påvirkning sker igennem karikerede personligheder, og dramatiske vendinger og handlinger. Disse kan påvirke, at man glemmer høflighedsprincipperne, og på den måde vil samfundet bevæge sig mod en negativ retning, hvor folk er mere ligefremme.

Litteraturliste:

- Bondebjerg, Ib: *Virkelighedens fortællinger - Den danske tv-dokumentarisme*. 1. udgave, 2008, Forlaget Samfundslitteratur.
- Fibiger, Johannes, Gerd von Buchwald Lütken, Niels Mølgaard, Thomas Illum Hansen, Hans Hauge, Stefan Iversen, Jørgen Dines Johansen, Johnny Kondrup, Finn Stein Larsen, Svend Erik Larsen, Henrik Skov Nielsen, Lilian Munk Rösing, Søren Schou, Bo Steffensen og Anne Scott Sørensen: *Litteraturens tilgange*. 2. udgave, 1. oplag 2008, Academica Gyldendal.
- Goffman, Erving: *On Face-work, The Presentation of Self in Everyday Life*. 1959.
- Goffman, Erving (Oversat til norsk af Kari og Kjell Risvik): *Vore rollespil i hverdagen - The Presentation of Self in Everyday Life*. 1959 (1992), Hans Reitzels Forlag.
- Hjarvard, Stig, Gunhild Agger, Christa L. Christensen, Ditte Laursen og Kjetil Sandvik: *MedieDK*. 2011 Lindhardt og Ringhof A/S, et selskab i Egmont.
- Jerslev, Anne: *Vi ses på tv - medier og intimitet*. 2004, Gyldendalske Boghandel.
- Jensen, Henrik: *Det faderløse samfund*, 2006 kbh s. 8-73.
- Jensen, Klaus Bruhn: *Medier og samfund - en introduktion*. 2008, Samfundslitteratur.
- Klausen, Søren Harnow: *Hvad er videnskabsteori?* Akademisk forlag, 2005.
- Lacey, Hugh; *Progress and the values it secretes*. Department of Philosophy, Swarthmore College. 2011.
- Matheson, Donald: *Media Discourses - Analysing Media Texts*. 2005, Open University Press.
- red: Escoffery, David S: *How Real is Reality TV? Essays on Representation and Truth*. 2006, McFarland & Company, Inc., Publishers.

Hjemmesider

- Biblen, Det nye testamente, Matthæusevangeliet, Kapitel 12, Vers 34:
<http://www.bibelselskabet.dk/BrugBibelen/BibelenOnline.aspx?book=matt&id=3&chapter=12b>; besøgt den 13/12-13.
- Berlingske Kultur 2011: <http://www.b.dk/kultur/hvad-vil-du-se-reality>; besøgt den 26/11-13.
- Bondebjerg, Ib 2003: <http://www.ekko.dk/artikler/hvor-kommer-reality-tv-fra/>; besøgt den 17/10-13.
- Cramon, Mikkel 2013: <http://ekstrabladet.dk/flash/filmogtv/tv/article2078997.ece>; besøgt den 05/10-13.

- Ebdrup, Niels 2011: <http://videnskab.dk/kultur-samfund/hvad-er-konstruktivisme>; besøgt den 06/12-13.
- Ebdrup, Niels 2012: <http://videnskab.dk/kultur-samfund/hvad-er-hermeneutik>; besøgt den 30/11-13.
- Fisher, Kirsten. Haderslev katedralskole: Videnskabsteori. 2013: <http://www.ha-ka.dk/kf/metode.htm>; besøgt den 30/11-13.
- Fuglsang, Jacob: Politikken, 2004: http://politiken.dk/kultur/boger/interview_boger/ECE77898/reality-tv-modvirker-intellektuel-dovenskab/; besøgt den 26/11-13.
- Gyldendal 2010: [http://www.denstoredanske.dk/Samfund, jura og politik/Massemedier/Tv, programtyper og genrer/reality-tv](http://www.denstoredanske.dk/Samfund,_jura_og_politik/Massemedier/Tv,_programtyper_og_genrer/reality-tv); besøgt den 17/10-2013.
- Gyldendal 2013a: [http://www.denstoredanske.dk/Sprog, religion og filosofi/Filosofi/Menneskets grundvilk%C3%A5r/kultur](http://www.denstoredanske.dk/Sprog,_religion_og_filosofi/Filosofi/Menneskets_grundvilk%C3%A5r/kultur); besøgt: den 23/10-13
- Gyldendal 2013b: [http://www.denstoredanske.dk/Sprog, religion og filosofi/Filosofi/Menneskets grundvilk%C3%A5r/kultur](http://www.denstoredanske.dk/Sprog,_religion_og_filosofi/Filosofi/Menneskets_grundvilk%C3%A5r/kultur); besøgt den 25/11-13.
- Gyldendal 2013c: [http://www.denstoredanske.dk/Sprog%2c religion og filosofi/Filosofi/Filosofiske begreber og fagudtryk/hermeneutik](http://www.denstoredanske.dk/Sprog%2c_religion_og_filosofi/Filosofi/Filosofiske_begreber_og_fagudtryk/hermeneutik); besøgt den 31/10-13.
- Hoffmann, Thomas 2009: <http://videnskab.dk/kultur-samfund/de-unge-modre-tryllebinderde-veluddannede>; besøgt den 26/11-13.
- Jensen, Ditte 2013: <http://www.information.dk/468623>; besøgt den 02/10-13.
- Krogh, Martine Amalie 2012: <http://politiken.dk/debat/ECE1746573/dansk-reality-tv-er-blevet-forkasteligt-og-ulaekker/>; besøgt den 11/12-13.
- Larsen, Daniel 2010: http://www.avisen.dk/unge-vil-goere-alt-for-at-blive-kendte_130990.aspx; besøgt den 05/10-13.
- Michael, 2013: <http://filterloes.wordpress.com/2013/07/31/hoj-og-lavkultur/>; besøgt den 11/12-13.
- Møller, Nynne Hein og Rahbek, Birgitte 2012: <http://www.b.dk/kultur/unge-vil-have-tv-med-mere-substans>; besøgt den 11/12-13.

- Story, John: *Cultural Theory and Popular Culture*. London et. al. (Pearson/PrenUce Hall) 2001: http://www.mdw.ac.at/upload/MDWeb/ims/pdf/Storey_Kap.1.pdf; besøgt den 23/10-13.
- TV3, Facebook 2011: <https://www.facebook.com/pages/For-1%C3%A6kker-til-love/110507445696581?id=110507445696581&sk=info>; besøgt den 26/11-13.

Afsnit af *For lækker til love*

Vi har i vores gennemgang af serien benyttet os af viaplay.dk for at se vores valgte afsnit. Her kan man oprette en gratis bruger, og *For lækker til love* er blot ét af de mange programmer, man kan se derinde. Når man har oprettet sig en gratis bruger, kan man oppe i hjørnet søge på programmets titel, og derpå nemt finde de afsnit, man gerne vil se. Heri kan man også let spole i afsnittet for at finde de rigtige sekvenser. Nedenfor står det skrevet udførligt, hvilke afsnit i hvilke sæsoner, vi har set, samt i hvilket tidsrum, vores valgte scener, udspiller sig i afsnittene. Har man ikke tid til at tjekke alle afsnitte ud, kan man i følgende link få sit et kort indblik i Melanies brug af ansigtsudtryk: <http://www.youtube.com/watch?v=mtzAAsk7HAo>.

Sæson tre, episode syv:

10:13-13:14 - Melanie laver cupcakes og møder Kim.

21:03-24:22 - Melanie er på date med Kim ved andedammen.

37:06-39:12 - Melanie spiser cupcakes med sin veninde.

Sæson tre, episode ni:

05:17-06:46 - Melanie prøver bikinier og møder Nikolaj.

11:04-13:27 - Melanie og Nikolaj vinterbader.

14:17-16:19 - Melanie og Nikolaj er på café.

23:41- 26:22 - Melanie og Nikolaj er stadig på café.

36:44-42:32 - Melanie og Nikolaj forlader caféen.

Sæson fire, episode et:

01:31-03:28 - Melanie møder Martin.

10:50-13:20 - Melanie og Martin er på museum.

16:16-17:54 - Melanie og Martin er på café.

25:10-27:51 - Melanie og Martin siger farvel.

Sæson fire, episode et:

06:06-08:11 - Kay tjekker Louise ud sammen med sin ven.

17:55-20:20 - Kay og Louise er på date i Randers Regnskov.

29:49:31:35 - Kay og Louise er ude og spise.

37:13-38:55 - Kay tager afsked med Louise.

Bilag

Bilag 1:

Oversigt over seertal, modtaget fra TV3.

		A15-49			A3+		
		TRP (avgW)	Prog Share	'000 (avg)	TRP (avgW)	Prog Share	'000 (avg)
For lækker til love - sæson 1	2011	3,2	10	79	2	5	97
For lækker til love - sæson 2	2011	4,8	11	120	3	6	149
For lækker til love - sæson 3	2012	5,6	14	141	3	8	180
For lækker til love - sæson 4	2013	5,0	13	125	3	8	169
For lækker til københavn	2013	4,2	12	104	2	7	134

		A15-49			A3+		
		TRP (avgW)	Prog Share	'000 (avg)	TRP (avgW)	Prog Share	'000 (avg)
For lækker til love - sæson 1	27-04-2011	3,4	9	84	2	5	108
	04-05-2011	4,2	11	105	2	6	120
	11-05-2011	2,3	6	58	1	4	78
	18-05-2011	3,0	9	75	2	4	91
	25-05-2011	3,3	9	82	2	5	106
	01-06-2011	3,0	12	74	2	6	90
	08-06-2011	4,8	14	120	3	7	134
	15-06-2011	3,4	11	84	2	6	112
	22-06-2011	3,5	11	86	2	6	105
	29-06-2011	2,5	9	63	1	5	76
	06-07-2011	2,5	9	62	1	5	73
	13-07-2011	2,3	7	56	1	4	67

		A15-49			A3+		
		TRP (avgW)	Prog Share	'000 (avg)	TRP (avgW)	Prog Share	'000 (avg)
For lækker til love - sæson 2	01-09-2011	5,2	14	129	3	8	165
	08-09-2011	5,3	13	131	3	7	167
	15-09-2011	3,6	7	89	2	4	106
	22-09-2011	4,5	10	112	3	6	143
	29-09-2011	4,6	11	114	3	6	142
	06-10-2011	6,4	14	159	4	8	193
	13-10-2011	5,9	13	147	4	8	188
	20-10-2011	4,5	11	113	3	6	155
	27-10-2011	4,6	10	115	3	6	136
	03-11-2011	4,9	11	121	3	6	148
	10-11-2011	4,5	11	112	2	6	130
	17-11-2011	4,2	9	105	2	5	129
	24-11-2011	4,3	10	107	3	6	136

		A15-49			A3+		
		TRP (avgW)	Prog Share	'000 (avg)	TRP (avgW)	Prog Share	'000 (avg)
For lækker til love - sæson 3	23-02-2012	5,3	12	133	3	7	171
	01-03-2012	5,7	13	143	3	7	183
	08-03-2012	6,5	16	163	4	9	199
	15-03-2012	5,7	13	144	4	8	194
	22-03-2012	5,4	13	136	3	7	159
	29-03-2012	5,4	13	136	3	7	159
	05-04-2012	4,7	12	118	3	7	154
	12-04-2012	5,9	14	148	4	8	191
	19-04-2012	6,7	16	167	4	10	218
	26-04-2012	6,2	15	155	4	9	194
	03-05-2012	4,1	12	104	3	7	144
	10-05-2012	6,0	14	150	4	9	190

		A15-49			A3+		
		TRP (avgW)	Prog Share	'000 (avg)	TRP (avgW)	Prog Share	'000 (avg)
For lækker til love - sæson 4	31-01-2013	4,7	13	117	3	7	149
	07-02-2013	4,3	12	106	3	7	144
	14-02-2013	5,1	13	128	3	8	169
	21-02-2013	5,3	14	132	3	8	178
	28-02-2013	4,5	11	113	3	6	140
	07-03-2013	5,2	16	130	3	9	182
	14-03-2013	4,5	13	113	3	7	152
	21-03-2013	5,7	15	143	3	8	185
	28-03-2013	4,5	13	112	3	7	156
	04-04-2013	5,1	13	129	3	8	178
	11-04-2013	6,3	16	159	4	10	221
	18-04-2013	4,8	12	121	3	8	179

		A15-49			A3+		
		TRP (avgW)	Prog Share	'000 (avg)	TRP (avgW)	Prog Share	'000 (avg)
For lækker til københavn	05-09-2013	4,9	14	121	3	8	147
	12-09-2013	5,4	16	135	3	9	171
	19-09-2013	2,6	8	64	2	4	84
	26-09-2013	4,9	14	120	3	8	162
	03-10-2013	3,2	9	79	2	5	99
	10-10-2013	4,1	12	102	3	7	142

Bilag 2: Programoversigt fra www.tvguide.dk. Alt med gult viser reality-programmer.

TV Guide							
Dansk TV		Udenlandsk TV		Film kanaler		Sports kanaler	
Idag Tir 03/12	Ons 04/12	Tor 05/12	Fre 08/12	Lør 07/12	Søn 08/12	Man 09/12	
DR1	TV2	TV3	Kanal 5				
08:40 Flytning af Afrikas vilde dyr	06:30 Go' morgen Danmark	09:05 The Finder (5)	08:55 Gilmore Girls (96:153)				
09:30 Jamies mad på 15 minutter (25)	11:30 Grænsepatruljen	10:00 Hospitalet (29)	09:40 Once Upon a Time (2)				
09:50 Hairy Bikers - lækkerier	12:00 Nyhederne, Sporten og Vejret	10:35 Hospitalet (30)	10:30 Once Upon a Time (3)				
10:45 Gintberg på kanten - Thorsbavn (10)	12:17 Regionale nyheder	11:05 Til middag hos... Mikkel Herforth (27)	11:25 Forsvundet sporløst (103)				
11:15 Luksuskrejlerne (82)	12:25 Liebhaverne	12:05 MasterChef Jul (1)	12:15 Forsvundet sporløst (104)				
12:00 Bonderøven (9)	12:55 Alarm 112	13:00 Fra skrot til slot (5)	13:10 Special Victims Unit (107)				
12:30 Kender Du Typen? (1)	13:25 Mere hus for pengene	14:00 The Kardashians indtager Miami 3 (1)	14:10 CSI (215)				
13:10 Jul hos Claus Dalby (2)	14:20 Moderne Mamma - Fiskerisotto	15:00 Luksusfælden 5 (7)	15:05 CSI (216)				
13:20 Hotel Babylon (21)	14:35 The Good Wife (3)	16:00 Bones (17)	16:00 CSI: New York (68)				
14:15 Lægerne (45)	15:25 The Good Wife (4)	17:00 NCIS 8 (12)	17:00 Special Victims Unit (108)				
15:05 De heldige helte (58)	16:15 Tvillingerne og Julemanden (2)	18:00 MasterChef Jul (1)	17:55 4-Stjerners Middag: Hos Maria Donna Rudi Dahl				
15:50 Naboerne (195)	16:40 The Julekalender (3) (3)	19:00 MasterChef Jul (2)	19:00 Two and a Half Men (35)				
16:15 Til undsætning (19)	17:00 Nyhederne og Sporten	20:00 Luksusfælden 11 (3)	19:30 Two and a Half Men (36)				
17:00 Landsbyhospitalet (72)	17:10 Regionale nyheder	21:00 Bedste Bud (104)	20:00 CSI (291)				
17:50 TV AVISEN	17:20 Go' appetit	22:00 Sex and the City (9)	21:00 American Pie				
18:00 Antikduellen (2)	17:50 Vejret	22:30 Sex and the City (10)	Amr. komedie fra 1999				
18:30 TV AVISEN med Sporten	18:00 Nyhederne og Sporten	23:05 Sex and the City (11)	23:00 Criminal Minds (174)				
18:50 Vores vejr	18:15 Regionale nyheder	23:40 Sex and the City (12)	23:55 Criminal Minds (175)				
19:00 Aftenshowet	18:25 Dit vintervejr	00:20 Ramsay's Kitchen Nightmares US (11)	00:50 Boot Camp				
19:30 Pagten (3)	18:30 Go' aften Danmark	01:25 NCIS 8 (12)	02:55 KRIMIS				
19:55 TV AVISEN	19:00 Nyhederne	02:20 Camelot (5)	03:45 KRIMIS				
20:00 Hammerslag (6)	19:30 Regionalprogram	03:20 Sky Captain and the World of Tomorrow	04:35 Orange County (22:92)				
20:40 Retshjælpen (6)	20:00 Tvillingerne og Julemanden (3)	Amerikansk/britisk/italiensk science fiction eventyr fra					
21:05 Kontant	20:35 Jul i Tivoli						

Bilag 3:

Resume af Melanies date med Kim.

Melanie skal i dette afsnit på date med Kim. Inden daten inviterer Melanie sin veninde over for at lave cupcakes, med det udgangspunkt, at Kim skal med hjem og spise. Dette er dog kun, hvis han lever op til Melanies forventninger. Efter cupcake-bagningen skal Melanie af sted, og hun har aftalt med Kim at møder ham ved en lille dam for at fodre ænder. Da Melanie er nået frem, ser hun Kim komme gående, og hun skuffes med det samme, da hun ser hans ansigt. Hun er ikke tilfreds med, hvad hun ser, og lader seerne vide dette. Som en værtindegave har Kim medbragt en chokoladeæske, men heller ikke dette falder i god jord hos Melanie, da hun finder det for påtrængende, og gør derfor grin med dette til kameraet. Alligevel lader hun daten fortsætte, og Kim og Melanie følges ned til ænderne. Her går de og taler sammen, men Melanie føler ikke, at de har noget videre tilfælles. Efter en hurtig fodring af ænderne, går hun med op og ser Kims bil, for at konstatere, at en Peugeot ikke er god nok til hende. Hun fortæller her til kameraet, at Kim i hvert fald ikke skal med hjem og spise cupcakes, da han ikke kan leve op til hendes drømme om et liv i Hollywood. Derfor afslutter Melanie hurtigst muligt daten og tager hjem. Da hun kommer hjem, ringer hun til sin veninde, for nok er Kim ikke god nok til at dele cupcakes med, men hendes veninde er. Derfor sætter de sig i sofaen og pynter kagerne, som de sætter sig til at spise, samt gennemgå daten. Afsnittet sluttet med, at Melanie sidder alene i sin lejlighed og spiser cupcakes.

Bilag 4:

Resume af Melanies date med Nikolaj.

Melanie skal her på date med en model ved navn Nikolaj. Hun synes, at han virker sød og er interesseret i, hvordan han er som person. Nikolaj har inviteret Melanie på vinterbadning, og derfor prøver Melanie bikinier sammen med sin søster, for at finde frem til den helt rigtige, som Nikolaj vil falde for.

Da Melanie og Nikolaj mødes, bliver de hurtigt enige om at komme ned i vandet. Melanie hopper hurtigt op, da det er alt for koldt, og herefter er det Nikolajs tur. Melanie fortæller her, at hun finder ham hardcore, men at det må være fedtet på kroppen, der gør, at han er i stand til at være i vandet. Efterfølgende tager Melanie og Nikolaj på cafe for at få varmen.

De træder ind på cafeen, hvor de bestiller noget at drikke. Men stemningen er kold, og Melanie føler ikke, at Nikolaj lever op til hendes krav, for han har intet firma, og han er ikke rigtig model efter hendes mening. Derudover begynder Melanie at kritisere Nikolajs piercing, og kommenterer den overfor ham. Han fortæller, at nogle piger finder det frækt, og at andre gør ikke. Melanie fortæller ham her, at ingen piger finder det frækt. Melanie vælger at kigge væk fra ham, og fokuserer ikke på ham. Hun når dog at kritisere hans hårsætning, og han fortæller, at det er sat halvt. Dette er hun dog ikke enig i.

Der opstår hurtigt en stilhed, og hverken Melanie eller Nikolaj virker interesserede i hinanden. Melanie spørger, om han ikke er interesseret i hende, og han afviser hende pænt og siger, at han finder hende akavet. Efter en længere stilhed tager Melanie åbenlyst sin telefon frem og lægger al fokus på den. Begge parter viser tydeligt, at de ikke finder hinanden tiltrækkende. Derfor beslutter de hurtigt at lade daten afslutte og ikke mødes igen.

Bilag 5:

Resume af Melanies date med Martin.

Inden scenen med Melanies date starter, ser man hendes theme-song med tilhørende billedsekvens. Melanie er flyttet fra Vordingborg til København, og dette er et stykke nærmere hendes drøm om at komme til Hollywood og bo.

Inden daten er Melanie hos sin søster for at gøre sig klar. Derudover taler hende og hendes søster om, hvordan hendes date ser ud. I Melanies øjne ser han sød ud; han har en lækker krop, og han er afrikansk afstamning. Derfor ser hun frem til at mødes med ham, og smilet på hendes læber afslører, at hun glæder sig.

Martins forsøg på at feje benene væk under Melanie skal foregå på Statens Museum for Kunst. Inden Melanie møder Martin, taler hun til kameraet om, hvor kedeligt det ville være, hvis de skulle på museum. Dernæst ser man Melanie og Martins første møde, og hun spørger hurtigt, hvad der skal ske. Martins svar er her, at de skal på museum – til Melanies skuffelse. Hun kommer ikke sådanne steder, og mener, at det er kedeligt. Martin fortæller om hans førstehåndsindtryk af Melanie, og overordnet er dette positivt. Han synes, at hun ser flot ud, og går velklædt. Efterfølgende ser man de to gå ind på museet, hvor de taler om forventninger og holdninger til eftermiddagen. Hun fortæller Martin at det er kedeligt at være på museum og han påpeger at han heller aldrig har været der. Der klippes herefter til scener, hvor de ser på kunst, og Melanie falder over et billede af en afrikansk slavekvinde. Hun siger derefter til Martin, at det er en fra hans slægt. Han griner af hende, og de finder sammen frem til, at det må være en af hans mulige forfædre.

Martin spørger hende, hvor hun er om 5 år, og Melanie mener, at hun på det tidspunkt bor i Hollywood. Efter deres tur på Statens Museum for Kunst tager Martin, Melanie med på en cafe, hvor de sidder og taler og kommer blandt andet ind på Martins deltagelse i Børne MGP. Her bliver Melanie mere og mere irriteret på Martin, og føler, at hun er der alene for at vise sig frem for andre mænd. Hun er dog positivt overrasket over Martins krop, men kan ikke se igennem hans irriterende væremåde. Aftenen ender med, at Melanie fortæller Martin, at hun ikke vil se ham igen.

Bilag 6:

Resume af Kays date med Louise.

I dette afsnit skal Kay på date med Louise, og han gør sig klar til at møde hende sammen med sin ven Jonas. Kay sørger for at vise billeder af Louise for at være sikker på, at Jonas kan stå inde for hende. De gennemgår hele hendes krop, fra bryster til fødder, og Jonas siger til Kay, at hun er en "hottie", og at han godt kan glæde sig til daten.

Louise og Kay mødes ude foran Randers Regnskov, og begge har et godt indtryk af hinanden. Derfor er der heller ingen skrupler over at forsætte daten. Kay vælger at starte med at gå ind til slangerne, for at se om Louise kan håndtere krybdyr, og dermed kunne bo på landet. For at undersøge dette har Kay arrangeret nærkontakt med en stor pytonslange, for at se Louises reaktion, men også for at vise sig selv frem. Louise har ikke lyst til at holde slangen, og han kalder hende derfor for en kylling, og tager selv slangen op på skulderne. Efter at have mødt slangen, spørger Kay, om Louise har lyst til at tage videre ud at spise, og dette indvilliger hun i. På restauranten vil Kay høre mere om hende, og han spørger hende, hvor hun gerne vil bo for at afklare, om hun kan bo i hans Morten Korch hus. Videre forhører Kay sig om Louises bryststørrelse, og han chokeres over hendes svar, men er glædeligt overrasket.

Sidst på daten spørger Kay Louise, om hun har hygget sig, og Louise svarer ja, men Kay er ikke af samme holdning. Grundet irritationsmomenter, som Louises grin og negle-knipseri, kan han ikke gå på date med hende igen. Derfor afslutter Kay daten uden at spørge, om hun kunne have lyst til at ses igen.

¹ Smalltalk anses som værende en uforpligtende samtale.

² *Robinson Ekspeditionen* er et reality-program fra 1998, der stadig bliver vist på TV3.

³ *De unge mødre* blev sendt første gang som reality-serie på Kanal 5 i 2005.

⁴ *Familien fra Bryggen* er et program, der startede på TV3 i 2011.

⁵ Linse Kessler er nok mest kendt for sine store bryster, men hun er desuden bokseren Mikkel Kesslers storesøster.

⁶ Digitalisering er en udbredelse af digitale medier. Dette ses fx i samfundet ved at al foregår digitalt, som fx Netbank og Borger.dk.

⁷ Medialisering ses fx ved de populære sociale medier Facebook, Instagram og Twitter.

⁸ *Hverdagens helte* bliver sendt på Kanal 5.

⁹ *Den store bagedyst* er amatørbagere, der dystet mod hinanden. Serien er fra 2012, og bliver sendt på DR1.

¹⁰ *Paradise Hotel* blev vist første gang på TV3 i år 2005. Unge mennesker fester og drikker på et luksushotel, mens de konkurrerer om at vinde en million.

¹¹ Edmund Husserl var tysk filosof og levede mellem 1859-1938. Han er grundlæggeren af den moderne fænomenologi.

¹² Geneve-kritikerne er den franske skoles tradition for den fænomenologiske læsning.

¹³ Ingarden var polsk filosof, og levede mellem 1893-1970.

¹⁴ Betydningslaget handler om at gå i dybden med de enkelte sætningers konstruktioner og deres betydning.

¹⁵ Windelband var en tysk filosof, der levede mellem 1848-1915.

¹⁶ Habermas er tysk filosof og sociolog. Han blev født i 1929.

¹⁷ Lacey er professor i filosofi på Swarthmore College 2003-nu.

¹⁸ Gay er professor i antropologi ved Vanderbilt universitet.

¹⁹ Speak er næsten det samme som voice-over, men i denne opgave bruges dette ikke, og kun betegnelsen speak benyttes.

²⁰ Massemediet er aviser, bøger, film og tv, og disse formidler budskaber til mange modtagere på en gang.

²¹ Interpersonelle medier er telefoner, sms og mail.

²² Sociale medier er fx Facebook, Twitter og Instagram.

²³ *Reportageholdet* er fra 1994 og blev sendt på TV2.

²⁴ *Historier fra en politistation* blev først sendt på DR1.

²⁵ *Big Brother* blev første gang sendt på dansk tv i 2001. Programmet handler om, at en gruppe mennesker bliver overvåget døgnet 24 timer, og skal konkurrere mod hinanden.

²⁶ *Det svageste led* blev første gang sendt på DR1 i 2003.

²⁷ *Livet er fedt* blev først sendt i 2011 på TV2.

²⁸ *Familien fra Holtewood* blev først sendt på TV3 i 2010.

²⁹ *Fødegangen* blev først sendt på TV2 i år 2000.

³⁰ *Cph Airport* er et dansk reality-program fra 2010.

³¹ *Amalies verden* er et reality-program fra 2010, der blev sendt på TV3.

³² *Singleliv* bliver sendt på Kanal 4.

³³ *Mig og min mor* er et reality-program fra 2012, som bliver sendt på Kanal 4.

³⁴ *Reportagen* bliver sendt på Kanal 5.

³⁵ *Station 2* er fra 1989 og blev sendt på TV2.

³⁶ Kari og Kjell Risvik er et norsk ægtepar, der lever af at oversætte bøger.

³⁷ John E. Andersen arbejder ved Instituttet for norske studier og sprogvidenskab.

³⁸ Baudrillard var fransk professor i filosofi, og levede mellem 1929-2007.

³⁹ *X-factor* blev sendt første gang på dansk tv i år 2008 på DR1.

⁴⁰ *Voice – Danmarks største stemme* blev sendt første i år 2011 på TV2.

⁴¹ *What Not to Wear* blev sendt mellem 2001 – 2005.

⁴² Kulturradikalismen er idestrømninger og kulturpolitiske reformbevægelser, der var i perioden mellem første og anden verdenskrig.

⁴³ Rindalisten drejer sig om, hvorvidt der skal bruges skatte kroner til at støtte kunstnere.

⁴⁴ Jacob Affen er tidligere deltager i *Paradise Hotel*.

⁴⁵ Sloganet i Merci-chokoladens reklamer lyder: "Merci fordi du er til".

⁴⁶ Statens Museum for Kunst besidder Danmarks rigeste samling af dansk og udenlandsk kunst gennem 700 år.

⁴⁷ Børnenes Melodi Grand Prix er en musikkonkurrence for børn under 15, og den har præcis de samme principper, som Dansk Melodi Grand Prix.

⁴⁸ *Fristet – hvor langt vil du gå?* er et reality-program, der første gang blev sendt på TV3 i år 2011.

⁴⁹ Fastfood er varm mad af nem tilberedning, som ofte kan købes på burgerbarer, pizzariaer eller som frostvarer i supermarkeder.

⁵⁰ En headhunter er en person, der lever at udvælge særligt kvalificerede personer til specifikke stillinger.